Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 3054 | Miercuri 18 august 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

Să luptăm pentru asigurarea securității colective în Europa, pentru pace între popoare, pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale între toate țările, pentru zdrobirea oricăror uneltiri ale dușmanilor păcii!

(Din Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.)

Pămîntul aparține celor ce-l muncesc!

La începutul lunii martie a anului acesta, cînd zăpezile unei ierni neobișnuit de grele mai acopereau cîmpiile, a avut loc la Consiliul de Miniștri al Republicii noastre Populare consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr. La această consfătuire, zeci de țărani muncitori din toate colțurile țării au vorbit despre experiența lor în a obține recolte bogate. Ca adevărați stăpîni ai pămîntului pe care-l muncesc și conștienți că împărtășind experiența lor ajută întregii țărănimi muncitoare să smulgă roade sporite pentru binele întregului popor, acești țărani muncitori au arătat cum au aplicat anumite metode de muncă aflate de la agronomi sau din cărți, cum au observat și cercetat cauzele unei producții bune sau slabe.

Asemenea oameni sînt în fiecare sat, cu ei se mîndrește întregul nostru popor; numărul lor crește mereu cu alți fruntași din rîndurile colectiviștilor, întovărășiților și ai țăranilor muncitori cu gospodării individuale, ca și din rîndurile muncitorilor din gospodăriile de stat, ale mecanizatorilor din S.M.T.-uri. Mii de țărani muncitori cer astăzi sfatul agronomului, aplică diferite metode agrotehnice, se interesează de cuceririle științei și tehnicii în domeniul agriculturii, devin propagatori ai unui nou fel de lucrare a pămîntului. De la un an la altul agrotehnica pătrunde tot mai mult în viața satelor, este însușită cu nesaț de zeci și zeci de mii de țărani muncitori.

Este o deosebire ca de la cer la pămînt între situația de azi a țărănimii muncitoare și situația ei dinainte de 23 August 1944, cînd robea pe moșiile boierilor sau la chiaburi. Înainte cu zece ani, cea mai însemnată parte a pămîntului se afla în mîinile moșierilor. Chiar din datele recensămîntului agricol din 1930 se vede că un număr de 12.200 moșieri stăpîneau tot atîta pămînt cît 2.460.000 gospodării de țărani săraci și mijlocași, adică în medie un moșier stăpînea tot atîta pămînt cît 200 familii de țărani muncitori; în vreme ce 610.000 familii de țărani aveau în total 320.000 hectare, numai 2700 moșieri aveau 3.375.000 hectare, adică mai mult de zece ori. Singură familia regelui stăpînea peste 300.000 pogoane pe care roboau zeci de mii de familii de țărani muncitori. Cifrele acestea vorbesc de la sine despre faptul că așazisa reformă agrară de după primul război mondial, — făcută de stăpînirea burghezo-moșierească de teamă ca țărănimea română să nu urmeze exemplul țărănimii ruse pe drumul revoluției socialiste — nu a fost nicidecum o reformă agrară democratică ci un act de înșelare a maselor țărănești. Sute de mii de țărani nu aveau pămînt deloc sau aproape deloc, iar cea mai mare parte din cei care aveau o bucată de pămînt, erau îndatorați pînă peste cap la bănci și cămătari, astfel că de fapt pămîntul nici nu mai era al lor. Prefecți și primari, jandarmi și perceptori — reprezentanți ai statului burghezo-moșieresc — jefuiau și asupreau după bunul lor plac pe țăranii muncitori. Își amintesc țăranii vîrstnici de 1907, cînd peste 11.000 țărani au fost măcelăriți de către jandarmii moșierilor și ai regelui pentru că s-au ridicat pentru pămînt. Stăpînii pămîntului în sat — moșierul și chiaburul — erau stăpînii vieții țăranului muncitor.

Acele vremuri de asuprire și exploatare a țărănimii de către moșieri și chiaburi au apus pentru totdeauna. Marile schimbări petrecute în viața satelor noastre sînt rodul eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare, conduse de Partidul Comunist Romîn, sînt rodul luptei clasei muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, pentru instaurarea și întărirea regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului.

În 1945, țărănimea muncitoare, organizată și condusă de clasa muncitoare a smuls pămîntul din mîinile moșierilor. Clasa moșierilor a fost desființată pentru totdeauna la noi în țară. Pămîntul, în Republica Populară Romînă, aparține celor ce-l muncesc. Niciodată în țara noastră liberă, țărănimea muncitoare nu va mai cunoaște suferințele din trecut, pe care continuă să le îndure și azi țărănimea din țările capitaliste. Astăzi, chiar în Statele Unite, mult lăudate de mincinoșii de la posturile de radio din Apus, există peste patru milioane țărani lipsiți de pămînt. Acestora li s-au adăugat în ultimii zece ani nu mai puțin de 600.000 de foști proprietari agricoli mici și mijlocii jefuiți de pămînturile lor de către marile trusturi. În Italia, milioane de țărani muncitori duc o luptă crîncenă și de multe ori sîngeroasă pentru ca să capete în dijmă sau în arendă bucăți din pămînturile pe care marii moșieri le țin nelucrate.

În țara noastră însă pentru masele largi ale țărănimii muncitoare a început o viață nouă. Eforturile țăranilor muncitori pentru obținerea unei recolte bogate se bucură de un puternic ajutor din partea statului democrat-popular. Niciodată în trecut țăranul muncitor nu a avut putința să-și lucreze pămîntul cu mașini și tractoare. Prin munca plină de avînt a clasei muncitoare pentru crearea și dezvoltarea industriei socialiste — temelia temeliilor dezvoltării întregii economii naționale — s-au creat condițiile pentru reînzestrarea tehnică a agriculturii. Statul democrat-popular a creat pînă acum 220 S.M.T.-uri care pun la îndemîna țărănimii muncitoare mii și mii de tractoare, mii de pluguri de tractor, semănătoare, cultivatoare, secerători-legători, batoze. Punînd în centrul preocupărilor sale sarcina ridicării nivelului de trai al populației muncitoare de la orașe și sate, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită sporirii prin toate mijloacele a producției agricole vegetale și animale. În același timp, statul democrat-popular sprijină gospodăriile țăranilor muncitori cu semințe de soi, cu vite de rasă. Un puternic stimulent ca țăranii muncitori să sporească producția la hectar și să crească animale și păsări îl constituie sistemul de contractare.

Agronomul și zootehnicianul, aproape necunoscuți în satul de pe vremea regimului burghezo-moșieresc, se bucură astăzi de prețuirea guvernului și partidului care le-a încredințat sarcina de cinste și mare răspundere de a îndruma la față locului pe țăranii muncitori cum să lucreze pămîntul, cum să crească vitele.

Sub îndrumarea partidului și cu ajutorul statului democrat-popular, sute de mii de familii de țărani muncitori au trecut la forme superioare de lucrare a pămîntului, organizîndu-se, pe baza liberului lor consimțămînt, în gospodării colective și în întovărășiri agricole.

Adînci schimbări în viața satelor s-au petrecut pe tărîm cultural, sanitar și social-politic. Treburile obștești în sate nu mai sînt conduse de moșieri și chiaburi, sau de uneltele acestora, ci de aleșii țărănimii muncitoare — deputații în sfaturile populare. Aceasta a dat avînt inițiativei creatoare a maselor de țărani muncitori care participă cu însuflețire la buna gospodărire a satelor. În comune și sate s-au ridicat noi localuri de școli, cămine culturale, biblioteci, case de naștere, dispensare. Analfabetismul — această plagă a trecutului — este pe cale de lichidare.

Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a pus în fața întregului popor sarcina ridicării agriculturii, aceasta fiind o condiție principală pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor de la orașe și sate. În fața întregii țărănimi muncitoare stă sarcina patriotică de a folosi și mai bine pămîntul pe care-l muncește, de a obține, prin aplicarea regulilor agrotehnice, recolte tot mai mari.

Trebuie spus că deși organele de partid și de stat, organele agricole și S.M.T.-urile au obținut însemnate succese în îndrumarea și sprijinirea țăranilor muncitori în lupta pentru recolte bogate, în această privință mai sînt încă foarte multe de făcut de aici înainte. Imense rezerve ale ridicării producției la hectar ca: executarea lucrărilor agricole după regulile agrotehnice, folosirea semințelor selecționate și tratate, îngrășămintele naturale etc. — sînt puse în valoare doar într-o măsură redusă; mijloacele tehnice puse de stat la îndemîna agriculturii nu sînt încă pe deplin folosite, nu peste tot se dă importanța cuvenită muncii agronomului.

Pentru asigurarea propășirii întregii agriculturi este necesar ca organele de partid și de stat să desfășoare o largă muncă politico-organizatorică în rîndurile țăranilor muncitori, să acorde un ajutor politic, economic și tehnic, mereu mai puternic, întovărășirilor agricole, gospodăriilor colective și gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori. În prezent partidul și guvernul concentrează toate forțele și mijloacele existente în direcția dezvoltării agriculturii ca în viitorii 2-3 ani să se asigure un belșug de produse agricole vegetale și animale în vederea îmbunătățirii aprovizionării populației cu alimente și a industriei socialiste cu materii prime.

Țărănimea muncitoare întîmpină marea sărbătoare a eliberării patriei — ziua de 23 August, muncind cu însuflețire pentru grăbirea lucrărilor de treieriș și arături, pentru sporirea producției agricole de care depinde avîntul întregii economii naționale, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Astfel, țărănimea muncitoare își manifestă hotărîrea de a nu-și precupeți eforturile în lupta pentru întărirea regimului democrat la temelia căruia stă alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru întărirea și înflorirea patriei noastre dragi.

Agitatorii din Sîntandrei discută cu țăranii muncitori despre realizările din sat

ORADEA (coresp. „Scînteii"). — Într-o convorbire ținută la arie, agitatorul Ion Pop din satul Sîntandrei, raionul Oradea, a vorbit despre realizările înfăptuite în comună în cei 10 ani de la eliberarea țării noastre de către glorioasa armată sovietică. Făcînd o comparație între starea de înapoiere economică și culturală a satelor pe vremea regimului burghezo-moșieresc și însemnatele schimbări petrecute în viața țărănimii muncitoare în ultimii 10 ani agitatorul a spus printre altele:

— Multe s-au făcut în satul nostru în acești 10 ani care au trecut de la 23 August 1944. Zeci de țărani săraci care înainte de 23 August 1944 nu aveau nici un petec de pămînt au acum pămîntul lor primit în urma reformei agrare. Fiecare știe că azi rodul muncii îi aparține. În sat unii țărani săraci mai foloseau opaițul, iar acum satul este electrificat. Un sfert din casele satului sînt construite în ultimii zece ani. Avem școală cu ciclul I și II, iar de curînd, după cum știți, s-a pus temelia unei noi școli pe care o construim prin autoimpunere. Străzile sînt azi pietruite, cînd plouă nu le mai înecă noroaiele. Clădirea nouă a căminului cultural e o adevărată mîndrie a satului nostru. Avem cinematograf, radio, bibliotecă și echipă culturală. Avem grădiniță de copii, dispensar și o cooperativă de unde ne putem aproviziona cu produsele de care avem nevoie.

Unii dintre țăranii muncitori care erau de față, de pildă, tov. Kiss Petre, Firez Ion și Szilagy Ana au întărit vorbele agitatorului cu exemple din propria lor viață.

În încheierea convorbirii, agitatorul a îndemnat pe țărani să răspundă grijii arătate de partid și guvern prin terminarea la timp a treierișului și a dezmiriștitului și îndeplinind planul de colectări.

Cinstim prin noi înfăptuiri marea noastră sărbătoare

Produse noi

Cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist este întîmpinată de colectivul uzinei noastre cu noi succese în producție. În ultimul timp s-au fabricat în uzină o serie de produse noi. Au fost terminate agregatele pentru punerea în funcțiune a unei prese hidraulice de 2500 tone, agregate care se aduceau înainte din străinătate. La unele produse sarcinile de plan au fost cu mult depășite.

În ultima vreme, pe poarta uzinei ies cantități tot mai însemnate de bunuri de larg consum: cuptoare și chei pentru aragaz, clești patenți, siguranțe pentru broaște, creioane automate și altele. În prezent se fac pregătiri în vederea fabricării de foarfeci pentru vie.

O largă dezvoltare a luat, în uzina noastră, mișcarea inovatorilor în producție. Din cele 71 de inovații și raționalizări propuse luna trecută, 46 au și fost aplicate. Aplicarea lor a dus la obținerea unor economii însemnate. Valoarea economiilor realizate pe uzină în luna iulie se ridică la 2.226.000 lei.

Însemnate sînt și realizările dobîndite în ce privește dezvoltarea uzinei și îmbunătățirea condițiilor de lucru ale muncitorilor. Turnătoria de fontă a fost mutată în hala nouă; pentru turnarea oțelului lichid s-a montat un cuptor electric, etc În scopul ușurării muncii turnătorilor, se lucrează în prezent la introducerea unor mijloace mecanizate pentru transportarea nisipului și a formelor de turnare. În incinta uzinei s-a deschis de curînd un chioșc cu ape minerale și un altul în care se desfac produse ale gospodăriei anexe a uzinei.

Cele cîteva zile care ne mai despart de marea sărbătoare sînt pentru noi, muncitorii și tehnicienii uzinelor „23 August", zile în care ne vom încorda și mai mult eforturile pentru a spori șirul acestor realizări.

VALENTIN POPOVICI
lăcătuș,
laureat al
Premiului de Stat,
uzinele „23 August"

Realizări în domeniul ocrotirii sănătății poporului

Colectivul medical al Filialei din Iași a Academiei R.P.R., constituit acum 5 ani, a muncit cu avînt și în condiții materiale din ce în ce mai favorabile, alături de celelalte instituții de cercetări în domeniul medicinei din țară, pentru îmbunătățirea ocrotirii sănătății poporului muncitor, pentru prevenirea bolilor.

Astfel, subcolectivele de fiziopatologie și clinică au adus contribuții la cunoașterea mecanismului prin care sistemul nervos controlează activitatea organelor interne.

Membrii colectivului nostru au pus în practică, pentru prima oară, metoda sovietică de tratament prin somn medicamentos — metodă care este urmărită acum în clinicile noastre medicală, neurologică, psihiatrică. Cercetările făcute de noi au scos la iveală date noi pentru diagnoza și patogenia bolilor de inimă, a bolii hipertensive, a bolii ulceroase, a bolilor de sînge. Au fost aduse contribuții utile în acțiunea de combatere a malariei precum și în problema ameliorării condițiilor de muncă în minele de mangan și în tunelul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz. Au fost făcute de asemenea studii sistematice care au adus date prețioase pentru rezolvarea problemei, atît de importante pentru orașul Iași, a aprovizionării cu apă potabilă și industrială.

Toate aceste realizări sînt pentru noi un îmbold la muncă și mai spornică, pentru progresul medicinei romînești, pentru bunăstarea poporului.

prof. dr. I. NIȚULESCU
directorul Colectivului
de Cercetări Medicale
al Filialei Iași
a Academiei R.P.R.

Datoria de a ne desăvîrși arta

Ziua de 23 August a deschis posibilitatea ca, alături de celelalte înfăptuiri revoluționare petrecute în țara noastră, să fie înfăptuită și o nouă politică teatrală, a cărei urmare imediată a fost însănătoșirea repertoriului.

Influența directă a noului repertoriu asupra dezvoltării mele actoricești s-a reflectat în posibilitatea care mi s-a dat de a juca în marile opere ale dramaturgiei universale și în noua dramaturgie originală, fapt care mi-a lărgit posibilitățile de creație scenică.

În semn de recunoștință pentru condițiile neasemuit de prielnice de care ne bucurăm astăzi, noi, oamenii scenei avem datoria de a ne desăvîrși necontenit arta noastră pusă în slujba poporului.

În momentul de față lucrez la filmul satiric de lung metraj „Directorul nostru" unde joc în rolul principal.

GR. VASILIU BIRLIC
artist emerit al R.P.R.,
laureat al Premiului de Stat

Să cîntăm înflorirea patriei

Țara noastră va serba în curînd cea de a 10-a aniversare a eliberării ei de către glorioasa Armată Sovietică, cu bucuria unui bilanț bogat de înfăptuiri în toate domeniile muncii.

Noi, compozitorii, conștienți de menirea pe care o avem în revoluția culturală a vremurilor noastre, sîntem fericiți să cîntăm înflorirea patrici.

În ultimii ani, lucrările mele au fost inspirate și orientate în mod binefăcător de noua viață a țării noastre și de condițiile de prestigiu și prețuire pe care poporul le dă oamenilor de artă.

În prezent lucrez la o operetă cinematografică pe un libret tineresc și mobilizator, scris de George Voinescu și Paul Călinescu, în care este oglindită noua viață a oamenilor muncii de la noi, cu bucuriile, problemele și biruințele ei.

ION VASILESCU
compozitor,
laureat al Premiului de Stat

Agregate electrice de înaltă tehnicitate

În anii regimului de democrație populară s-a trecut la construirea celor mai diferite mașini și utilaje necesare dezvoltării tuturor ramurilor economiei. Cu acest prilej s-au afirmat puternic inițiativa și capacitatea creatoare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor.

Dacă privim numai la realizările grupului de ingineri și tehnicieni de la serviciul constructorului-șef al întreprinderii „Clement Gottwald" ne putem convinge de acest lucru. În cadrul acestui serviciu s-a proiectat pentru prima oară în țară transformatorul de 5600 kVA la 60 kV, s-a realizat seria de mașini sigure la explozie și seria unitară de transformatori de forță „Dinamo". În afară de acestea, s-au realizat zeci de alte mașini și agregate electrice de mare importanță pentru dezvoltarea industriei. Motoare pentru macarale și pentru industria petroliferă, pentru troleibuze și pentru tramvaie, motoare de 480 kW, alternatori de 50 și de 300 kVA. transformatori și grupuri electrogene de sudură și multe alte tipuri de mașini electrice — sînt creații ale colectivului nostru. Din cadrul acestui colectiv, un număr de 10 tovarăși au primit titlul de laureat al Premiului de Stat.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderea noastră întîmpină a 10-a aniversare a eliberării patriei cu noi realizări. A fost executat, printre altele, echipament electric pentru tramvaiul de mare viteză și capacitate, inclusiv motorul pentru compresorul și regulatorul de presiune, lansîndu-se în fabricație prima serie a acestui echipament. Nu de mult a fost realizat alternatorul de 25 kVA. Pînă la 23 August vom realiza cu acest alternator un grup electrogen, cuplîndu-l cu motorul KD-35. Alte produse noi, a căror documentație a fost întocmită în ultimul timp, sînt: grupul electrogen de 5 kVA, motoare de 75 kW la 600 rot/min. etc.

În cinstea marii sărbători, colectivul nostru își sporește eforturile pentru a dobîndi noi succese în proiectarea și executarea de utilaje electrice.

Ing. ERWIN HAAS
laureat al Premiului de Stat,
fabrica de mașini electrice
„Clement Gottwald"

Succese la treieriș în raionul Roman

IAȘI (coresp. „Scînteii"). — Muncind cu însuflețire în întrecerea în cinstea măreței sărbători a eliberării, oamenii muncii de pe ogoare din raionul Roman, regiunea Iași, au obținut succese însemnate la treieriș. Pînă la 17 august, 20 de întovărășiri și 4 gospodării agricole colective au terminat complect treierișul și achitarea cotelor către stat. De asemenea, au mai terminat treierișul țăranii muncitori cu gospodării individuale din 10 comune; în celelalte comune, treierișul este pe terminate. Sectorul socialist este fruntaș nu numai la strîngerea la timp a recoltei, ci și în ce privește producția obținută la hectar. Țăranii întovărășiți din comuna Dulcești au recoltat 1.749 kg. grîu la hectar, cei din Brăniștenl — 1.471 kg., iar cei din satul Unceștl — 1.480 kg. grîu la hectar.

Întovărășiții au împărțit recolta

An de an întovărășiții din satul Armeni, raionul Focșani, obțin recolte tot mai bune. Și anul acesta au strîns o recoltă bună de grîu, cu tot gerul din iarnă și lipsa de ploi din primăvară, care făcuseră ca grîul să iasă slab în primăvară. Întovărășiții au plivit buruienile, au dat îngrășămînt suplimentar în timpul vegetației, peste 4.000 kg. mraniță la fiecare hectar, pentru a ajuta la creșterea grîului. În urma acestor lucrări ei au obținut 1440 kg. grîu la hectar și 1250 kg. orz la hectar, cu 700 kg. mai mult decît țăranii muncitori care au lucrat de unul singur.

După ce au terminat de treierat, întovărășiții au predat primii pe comună cotele de grîu datorate statului, obținînd chitanța nr. 1. Apoi au achitat muncile făcute de S.M.T. și au oprit sămînța pentru anul viitor. La împărțirea recoltei, întovărășitul Dragomir Radu, care a avut în întovărășire 1,50 ha. cu grîu, a dus acasă 1.700 kg. grîu. Radu Grasu, Ion Moronglav, Gheorghe Bucur și alții au dus acasă 15-16 saci cu grîu.

Cultura de porumb a întovărășirii promite să dea o recoltă de peste 3000 kg. boabe la hectar.

În cinstea zilei de 23 August, întovărășiții din Armeni și-au luat angajamentul să facă toate pregătirile pentru a putea executa însămînțările de toamnă în bune condiții și la timpul potrivit.

Un dar pionierilor din Brăila

BRĂILA (coresp. „Scînteii"). Duminică 15 august a avut loc la Brăila inaugurarea Casei Pionierilor, un dar minunat făcut pionierilor în preajma marii sărbători a eliberării patriei noastre. Casa Pionierilor impresionează prin încăperile sale frumos amenajate.

Chiar în ziua deschiderii, la cercul radiofoniștilor s-a înscris un mare număr de pionieri. În cadrul Casei Pionierilor vor funcționa cercuri de geografie, de științele naturii, aeromodelism, literatură, artă plastică, artă dramatică etc.

Ce am văzut și ce am învățat la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova

Îmi este greu să spun în cuvinte cît de mare mi-a fost bucuria cînd am aflat că voi face parte din grupa de delegați romîni care vor vizita Expoziția Agricolă Unională, deschisă de curînd la Moscova.

Multe lucruri minunate am văzut din tren pe pămîntul sovietic de cum am trecut granița. Îndeosebi m-a impresionat gradul înalt de mecanizare a muncilor agricole. Pretutindeni pe unde am trecut în drum spre capitala sovietică secerișul era în toi.

...La Moscova nu știam încotro să-mi îndrept mai întîi privirea. Clădirile înalte, piețele largi înconjurate de verdeață, mulțimea de oameni veseli, șuvoaiele de automobile, totul te făcea să te simți fericit.

Cea mai mare parte a timpului am petrecut-o însă la Expoziția Agricolă Unională. Am avut bucuria să iau parte chiar la deschiderea acestei expoziții minunate, care slujește drept școală a experienței înaintate în agricultură. Acolo îți dai cel mai bine seama de înaltul nivel tehnic al agriculturii sovietice, de succesele ei uriașe. Tot ce e mai înaintat, tot ce e mai demn de urmat în agricultură este adunat la această expoziție.

De cum i-ai trecut pragul, parcă ai intrat într-un oraș de basm cu grădini, bazine, fîntîni și palate de o frumusețe fără seamăn.

În cele cîteva zile petrecute la expoziție am învățat de la colhoznici atît de mult cît nu aș fi putut învăța în ani de zile la școală.

În gospodăria noastră colectivă se dă o mare atenție creșterii vitelor. De aceea la expoziție eu m-am interesat îndeaproape de experiența colhozurilor în zootehnie, de felul cum se selecționează și cum se îngrijesc vitele, cum se asigură baza furajeră. Astfel, la pavilionul „Creșterea vitelor" am vorbit cu crescătoarea de vite Maria Ivanova, Erou al Muncii Socialiste, din colhozul „Stalin", regiunea Zaporojie. Ea m-a întrebat multe lucruri despre gospodăria noastră colectivă și mi-a vorbit ca un adevărat profesor și sfătuitor despre colhozul ei. Am scris numeroase pagini de notițe despre experiența ei, care o să ne fie de mare folos. Maria Ivanova mi-a povestit că de 7 ani lucrează la ferma de creșterea vitelor. Anul trecut ea a muls de la fiecare din cele 8 vaci pe care le îngrijește cîte 7500 l. de lapte. Maria Ivanova a primit numai pentru depășirea planului 5000 litri de lapte și 2 purcei.

Experiența colhoznicilor sovietici mi-a deschis ochii asupra multor lucruri pe care noi le neglijam. Aplicînd metodele Mariei Ivanova și ale altor crescători de vite, cu care am stat de vorbă pe îndelete, sînt convins că încă în cursul acestui an vom mări producția de lapte de la 2560 l. la cel puțin 3000 l. de vacă furajată.

De mare preț sînt pentru mine învățămintele pe care le-am primit despre asigurarea bazei furajere și despre organizarea conveierului verde. În colhozul „Stalin" — mi-a spus Ivanova — există o brigadă specială, formată din 50 de oameni, care se ocupă de această chestiune. Brigada are la dispoziție 700 ha. de teren, pe care îl cultivă cu 17 culturi furajere diferite, unele mai timpurii, altele mai tîrzii. În felul acesta, din primăvară și pînă toamna tîrziu, vacile au mereu furaj verde proaspăt. Nu departe de pavilionul „Creșterea vitelor" am văzut pentru prima dată un conveier verde. Imediat m-am gîndit că așa ceva trebuie să facem și noi. În gospodăria noastră colectivă avem 150 de ha. de izlaz, care n-a fost cultivat nici odată. Îndată ce m-am întors la hotel am trimis o scrisoare agronomului și vicepreședintelui gospodăriei noastre în care le-am cerut să înceapă imediat aratul izlazului. Mă gîndesc să semănăm diferite plante furajere pentru conveier verde.

Pentru gospodăria noastră colectivă are o mare însemnătate creșterea porcilor și a păsărilor.

Crescătoarea de porci Stroieva, dintr-un colhoz din regiunea Cerkask, mi-a povestit amănunțit cum a reușit să obțină cîte 21 de purcei înțărcați de la o scroafă. Colhozul ei a obținut anul trecut de la sutele de scroafe, pe care le are, în medie cîte 17 purcei înțărcați. Aceasta este o producție foarte mare. Metodele studiate la expoziție sînt o garanție că și în gospodăria noastră colectivă vom obține în viitorii 2-3 ani succese însemnate în această direcție.

Creșterea păsărilor în gospodăria noastră colectivă nu este suficient dezvoltată. La Moscova m-am convins de importanța deosebită a acestei ramuri pentru creșterea veniturilor gospodăriei și a bogăției obștești. Vorbind cu crescători de păsări din colhozul „Ceapaev", ținutul Krasnodar, aceștia mi-au povestit că au la fiecare 100 de ha. de culturi cerealiere cîte 136 de păsări ouătoare. Ferma de păsări a colhozului numără 1800 de găini, 1500 de rațe, 200 de curci, 800 de giște. În 1953 ei au vîndut statului numai pentru incubație 100.000 de ouă. În total, din vînzarea ouălelor, colhozul a avut anul trecut un venit de 843.000 ruble

În gospodăria noastră colectivă mulți socot că producția de ouă nu poate fi mărită. Această părere bătrînească e dezmințită de experiența colhozurilor. Să dau un exemplu: în colhozul „Ceapaev" s-au obținut de la fiecare găină ouătoare în 1940 cîte 146 de ouă, în 1949 cîte 165 de ouă, în 1953 cîte 172 de ouă Colhoznica Starodubțeva, cu care am vorbit mult, mi-a spus că ea a obținut de la 1028 de găini în medie cîte 189 ouă. Printre alte metode înaintate de creștere a păsărilor, la ei în colhoz se folosește iluminarea continuă cu lumină electrică a adăposturilor păsărilor. Acest lucru vreau să-l introducem și noi.

Frumoase lucruri am văzut aici la expoziție! Am umplut cu notițe multe file de caiet. Mi-au plăcut mai ales sectoarele în care se arată rolul extraordinar pe care îl are tehnica în agricultura sovietică. Cunoșteam multe mașini sovietice încă de la noi din țară, dar la pavilionul mecanizării și electrificării agriculturii am văzut sute și sute de mașini felurite care se folosesc în toate ramurile agriculturii pentru toate muncile agricole. În cultivarea grîului, de pildă, absolut toate lucrările, începînd cu însămînțările și terminînd cu umplerea hambarelor, se fac cu mașinile.

Printre numeroasele mașini am putut vedea, pe un cîmp cultivat chiar pe teritoriul expoziției, cum lucrează combina de recoltat cartofi. Ea strînge recolta de pe 4 hectare în 10 ore, sortează cartofii mărunți de cei mari, îi curăță de pămînt, îi încarcă în coșuri.

Pentru prima dată în viață am văzut aici o combină pentru recoltarea porumbului. Este o adevărată fabrică care se mișcă pe cîmp. Ea recoltează, curăță știuleții de grăunțe, toacă cocenii la diferite dimensiuni și îi aruncă într-o ladă. În urma combinei rămîne un cîmp gol, ca după seceratul grîului.

Vizitînd expoziția, am trecut prin pavilioanele Ucrainei, ale Kirghiziei, ale Turkmeniei, ale Bielorusiei, ale Uralului, ale Siberiei și altele. În pavilioanele expoziției din Moscova am văzut uriașele realizări ale agriculturii din Uniunea Sovietică. Cele văzute sînt de neuitat. Ele sînt pentru mine cea mai înaltă școală.

GH. BILECA
președintele G.A.C. „Olga Bancic"
Palazul Mare, regiunea Constanța

Moscova. August 1954.

Aspect de la Expoziția Agricolă Unională

În patria noastră liberă

Oameni de pe şantier

Adesea, cuvîntul „şantier" îţi evocă un pitoresc amestesc de schelării şi moloz, căi ferate, maşini lucrînd într-un ritm înfocat ; şi cîteodată — ca bunăoară aici, la Bicaz — stînci falnice îngenunchiate de explozii, ape silite să-şi părăsească albiile seculare... Într-adevăr ; aşa se înfăţişează, în perspectiva depărtării, şantierele. Dar unei astfel de imagini îi lipseşte sufletul, frumuseţea, forţa vie: îi lipsesc oamenii. Oamenii şantierului sînt oameni simpli, obişnuiţi — şi totuşi, atît de deosebiţi ! Munca lor harnică, îndrăzneaţă, grea uneori, dar totdeauna pătrunsă de un neobişnuit avînt, constituie poate cea mai minunată trăsătură a marilor construcţii.

Aici, la Bicaz, pe şantierul dintre munţi, muncesc sumedenie de oameni harnici. Îi întîlneşti peste tot. Construcţia măreţei hidrocentrale naşte şi dezvoltă, zi de zi, energii nesecate. Naşte oameni noi. Ce-i drept, nu toţi şi-au înscris numele în fapte vitejeşti; dar se petrec pe şantier nenumărate întîmplări — întîmplări mici, la prima vedere — din care chipul omului înaintat se conturează tot mai limpede. Am asistat la o asemenea întîmplare. Eroul ei nu mînuieşte nici tîrnăcopul, nici pikhamerul, nici ficrăstrăul. Dar munca sa este un izvor de fapte mari...

*

Norii se îngroşaseră mereu, astupînd jumătatea de sus a munţilor. Prin sita deasă a ploii, ca prin nişte uriaşi ochelari fumurii, barăcile şantierului înfăţişau profiluri ciudate, tremurătoare. Şase după amiază. De jos, de la poale, smulgîndu-se parcă din apa Bistriţei, fîşii de întuneric se căţărau alene peste stînci şi păduri, ca o nesfîrşită iederă neagră. Încă puţin, şi bezna va acoperi totul... Simţii cum mă cuprinde neliniştea. De cîteva ceasuri zăboveam în faţa tunelului, cu ochii la cer, aşteptînd zadarnic vreo înseninare. Ion Petrescu, secretarul organizaţiei de bază de la tunel-intrare, era plecat în vale, la Bicaz, la comitetul de partid. Şi voiam neapărat să-l cunosc. Dar cum să răzbat pînă la el, pe ploaia asta ?

— Ştii ce? — mă atinse pe umăr, ghicindu-mi supărarea, un om între două vîrste, cu ochi negri, gînditori, care aştepta ca şi mine să contenească ploaia. Hai în tunel, să ne cunoaştem oamenii. Avem oameni straşnici! Tot n-o să-l mai prinzi azi pe tovarăşul Petrescu...

Şi fără să-mi aştepte încuviinţarea :

— Uite, stai de vorbă cu Dumitru Hosu, cel mai tînăr şef de echipă. E fruntaşul întrecerii în cinstea lui 23 August.

„Cel mai tînăr şef de echipă" lucra în adînc, la înaintări. Era un om înalt, muşchiulos, cu trăsăturile feţei adînci şi aspre, sculptate parcă într-o efigie. Greoiul pikhamer părea un fulg în mîinile sale late şi puternice; dar şuviţele-i de păr cărunt, aproape iernatic, cutele de bătrîneţe ce-i pîrjoleau obrajii, nu mă puteau amăgi. Mă întorsei, surprins, spre tovarăşul ce mă-nsoţea: „Cum aşa, cel mai tînăr?..." Celălalt îşi ascunse un zîmbet: „Tovarăşul Hosu conduce doar de cîteva săptămîni munca echipei". Mă interesai atunci prin ce împrejurări a căpătat această sarcină. Şi cum de a ajuns, aşa, cît ai bate din palme, fruntaş în întrecere. Între două răbufniri de pikhamer, în scurtele pauze cînd îşi ştergea năduşeala de pe frunte, Hosu începu să-mi povestească.

*

...Pînă mai acum cîteva săptămîni Hosu lucra în echipa lui Gavrilă Paşca. „Lucra" nu e cuvîntul potrivit ; de fapt, el şi cîţiva mineri mai vechi — îndeosebi Ion Irimuş, candidat de partid — duceau tot greul. Cît despre Paşca... Numai fumuri şi zurgălăi ! Nu muncea mai de loc. Dimineaţa intra în şut, împărţea sarcinile, apoi dispărea. Unde? La restaurant, la plimbare... Se înapoia tîrziu, spre sfîrşitul schimbului. Şi suduia cumplit cînd „echipa" nu făcuse cel puţin două norme!

Cum în ultima vreme „şeful" se purta tot mai urît, însufleţirea muncii începuse să scadă. Cîţiva din noii veniţi se gîndeau să plece. Hosu nu mai ştia ce să facă. Lui Paşca nu îndrăzneau să-i zică nimic — nici el, nici membrii echipei.

Într-o seară, Hosu şi Irimuş s-au pomenit chemaţi la organizaţia de bază. Abia ieşiseră din şut. „Firește — au gîndit ei — ceva cu întrecerea. Sau cu învăţătura". Şi s-au bucurat. Hosu se înscrisese, îndemnat de Ion Petrescu, secretarul organizaţiei de partid, la şcoala de alfabetizare. Irimuş răspundea, în faţa organizaţiei, de studiul lui. Secretarul îşi făcuse obiceiul să se intereseze şi el de progresele bătrînului. Cîteodată, seara, îl chema la sediu. Minunate seri ! Lui Hosu, ele îi făceau o plăcere deosebită. Secretarul era vesel, prietenos — nu se uita la ceas, chiar cînd nu-şi vedea capul de treburi.

De data asta, Petrescu i-a întîmpinat potrivnic obiceiului său : era încruntat.

— Cum de-aţi tăinuit atitudinea lui Paşca? i-a luat el la zor, de la uşă. Cum îl lăsaţi să-şi facă de cap? Frumos vă stă, n-am ce zice: comunişti, oameni de nădejde, dar fără pic de îndrăzneală. A trebuit să aflu de la alţii... Deocamdată, am să propun inginerului şef să-l înlocuiască pe Paşca. Dumneata, tovarăşe Hosu, cred că vei fi şeful...

În seara aceea, Hosu s-a dus acasă cu inima îndoită. Într-adevăr, nu-i bine că l-au lăsat pe Paşca s-o ia razna. Acum poate că e prea tîrziu... Pe urmă, gîndul că el va răspunde de echipă îi dădea fiori de neliniște. Cum aşa? O viaţă întreagă, el, Hosu, a fost obişnuit să vadă numai de el, de munca lui, fără să-şi arunce ochii împrejur. Nu, hotărît, n-o să facă faţă. N-are talent de conducător... S-a întors la Petrescu şi i-a mărturisit temerile. Acesta l-a ascultat tăcut, dus pe gînduri. La sfîrşit i-a spus :

— Da, e drept... Ai să te izbeşti de multe greutăţi. Dar dumneata, nene Hosule, ai trecut prin încercări mai grele. Crezi că mie mi-a fost lesne cînd, din simplu miner, am fost ridicat ca activist de partid?

Demult se lăsase noaptea peste munţi şi ape. Luna pălea ; încă puţin, şi la ferești va-ncepe să albească de ziuă. La sediul organizaţiei de bază, Petrescu şi Hosu discutau aprins. „Ai trecut prin încercări mult mai grele — repetase secretarul. Îţi aminteşti ?" Hosu s-a înegurat. Dacă-şi aminteşte ? Dar zeci de ani, în trecut, a îndurat mizerie şi foame. Şi-acum îl dor, pe obraji, urmele loviturilor primite de la patroni. Răni din acestea nu se şterg uşor... „Firește — i-a curmat secretarul gîndurile — nu-i uşor să conduci munca a zeci de oameni. Griji, răspundere... Dar gîndeşte-te puţin. Gîndeşte-te la viaţa dumitale de azi, la Bicazul nostru. Gîndeşte-te la ce o să dea hidrocentrala noastră ţării... La fabricile care-or să-şi soarbă vlaga de-aici, la satele tot de-aici luminate... De-aici, din munca noastră, din munca dumitale... Şi vezi ce-ţi spune inima..." Faţa bătrînului s-a descreţit într-un zîmbet. Hei, inimă ! Ce tînără eşti astăzi ! E drept, viaţa i s-a schimbat cu totul. I-au venit în gînd copiii; la toamnă doi din ei merg la liceu. Ar fi putut altădată să-i ţină în şcoli ? Şi apoi, şantierul ăsta măreţ, luminile lui... Da, avea dreptate secretarul. Şi ce-a dat el, în schimb, măreţei construcţii ? Vieţii noi ?

În zilele următoare, Ion Petrescu a discutat iarăşi cu Hosu. Încet, încet, neliniştea bătrînului s-a topit. Munca mergea bine ; ba chiar cu mult mai bine decît înainte. Acum echipa lui e fruntaşă.

*

...Dumitru Hosu îşi încheie povestirea. Tăcurăm cu toţii. O vreme, nu se mai auzi decît vîjîitul ritmic, nervos, al pikhamerului, răscolind steiul muntelui.

— Şi cu Paşca ce s-a mai întîmplat? — mă interesai într-un tîrziu.

— Nu ştiu, spuse gînditor bătrînul. S-a muncit tovarăşul secretar să-l îndrepte, dar fără folos. Într-o seară, Paşca s-a îmbătat şi s-a apucat de scandal. L-a tîrît după el şi pe Constantin Petrescu, preşedintele comitetului de întreprindere de aici, de la tunel-intrare. Fostul preşedinte.... (Aici, bătrînul se întrerupse, privind într-un fel ciudat — parcă ascunzînd un zîmbet — spre tovarăşul ce mă însoţise). Paşca a plecat de pe şantier. Dacă se va întoarce înapoi şi va arăta că-i hotărît să se îndrepte, îl primim cu dragă inimă. Aşa spunea deunăzi tovarăşul secretar.

Mă întorsei spre călăuzul meu :

— Dumneata ce crezi, o să mai fie primit? După toate cîte le-a făcut?

— Sînt sigur!

Tonul hotărît al celuilalt mă surprinse; îmi fulgeră gîndul că-i rezultatul unei experienţe proprii. Îl privii întrebător.

— Eu sînt Constantin Petrescu — continuă el cu simplitate. Da, da! Sînt fostul preşedinte al comitetului de întreprindere. Cînd am fost scos din muncă, am vrut să plec imediat de pe şantier. Eram tare descurajat. Însă Ion Petrescu, secretarul, nu m-a lăsat. S-a ţinut scai de capul meu, propunîndu-mi să mă calific într-una din meseriile de care e nevoie aici, pe şantier. L-am ascultat. Acum, îmi pare straşnic de bine. Iată, sînt mecanic ! Şi şef de echipă ! Aseară primii diploma de fruntaş în producţie... Ei, ce zici !

N-am mai avut timp să răspund. De noi se apropie un tînăr înalt, cu ochii rîzînd parcă într-una, în contrast cu seriozitatea feţei.

— Iată-l şi pe tovarăşul Ion Petrescu — se bucură celălalt Petrescu. Hei, dar ce te-a mai udat ploaia !

— Ei, ce să-i faci... Cum merge, nene Hosule ?

— Binişor. Cred că facem azi 300%.

— Aşa... Ştii, ţi-am făcut rost de ochelari — şi scoase din buzunarul de la piept un pachetel de hîrtie învelit cu grijă. Apoi, mustrător : Nu te prea îngrijeşti de sănătate. Se poate una ca asta? Bine că mă întîlnii cu doctorul, şi-mi spuse el că-ţi trebuie ochelari... Acum, poartă-i sănătos.

Şi Ion Petrescu se îndepărtă în tunel, amestecîndu-se printre mineri. Îl urmării cu privirea. Întrevedeam, în atenţia cu care i se sorbeau cuvintele, că ajutorul său e totdeauna de preţ. Şi mă gîndeam că aici, în truda pentru străpungerea cremenii, se află şi un crîmpei din munca secretarului de partid...

Cînd se întoarse, faţa îi căpătase o înfăţişare gravă, preocupată :

— Pe mine unul să mă iertaţi, mă duc la sediu. Astăzi mi-am fixat un ceas de studiu. Pînă acum n-am prea izbutit să-mi realizez cumsecade partea asta a planului...

Apoi, adresîndu-mi-se mie :

— Dumneata voiai să stai de vorbă cu mine ?

Clătinai din cap. Nu mai era nevoie.

I. PURCARU

Decada manifestărilor culturale

Etapa finală a celui de al III-lea concurs al echipelor artistice de amatori

Astăzi, în sala teatrului C.C.S. din Capitală, începe etapa finală a celui de al III-lea concurs pe ţară al echipelor artistice de amatori din cadrul căminelor culturale, etapă ce se desfăşoară între 18-20 august a.c.

La acest concurs participă cele mai bune echipe de artişti amatori din toate regiunile ţării. Peste două mii de ţărani muncitori cuprinşi în 18 echipe de cor, 28 echipe de jocuri, precum şi solişti vocali, instrumentişti etc. se vor întrece prezentînd arta şi creaţia artistică populară din patria noastră.

Din juriul de selecţionare a acestor formaţiuni artistice fac parte compozitorii I. Chirescu, V. Popovici, dirijorul D. Botez, poetul Eugen Frunză, maestrul de balet Gh. Baciu, profesorul Tudor Jarda şi alţii.

În cadrul Decadei manifestărilor culturale în cinstea zilei de 23 August, echipele artistice de amatori vor prezenta o serie de spectacole la marile întreprinderi din Capitală şi pe estradele parcurilor şi pieţelor Bucureştiului.

Astăzi în cadrul Decadei

CONCERTE

● Filarmonica de Stat din Bucureşti va da un concert de muzică de cameră în sala Dalles. Programul cuprinde : Sonata pentru pian de Ana Severa-Benţia, Suita pentru vioară şi pian (lucrare nouă) de D. Bughici şi Sonata pentru violă şi pian de M. Jora.

● Ansamblul de estradă va da un concert de muzică uşoară romînească în Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin"; dirijor : H. Mălineanu. Programul va cuprinde cîntece noi.

CÎNTECE ŞI DANSURI

● Ansamblul M.A.I. va prezenta la Arenele Libertăţii, un program de cîntece şi dansuri. Se vor executa, printre altele, lucrări noi ca : „Cîntec pentru 23 August" de I. Chirescu, cantata „O zi cît zece sărbători" de L. Profeta şi „Eliberarea patriei" — scenariu coregrafic pe muzică de Viorel Doboş.

● La Parcul de cultură şi sport „23 August", Ansamblul S.P.C. va prezenta un program variat de cînteee şi dansuri. Se vor cînta în primă audiţie „Mîndru sînt în ţara mea" de H. Mălineanu şi „Cîntec pentru 23 August" de Gh. Bazavan.

OPERĂ ŞI TEATRU

● Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. va prezenta spectacolul cu opera „Dama de pică" de Ceaikovski (în sala Operei).

● La Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia) se va da spectacolul cu piesa „Pentru fericirea poporului" de N. Moraru şi A. Baranga.

● Teatrul „Ţăndărică" va prezenta spectacolul „Umor pe sfori", în Grădina de vară din str. Doamnei nr. 9.

SPECTACOLE MUZICALE

● Ansamblul de estradă va da spectacolul „Şi Ilie face sport" la Teatrul de vară „N. Bălcescu".

Spectacolele încep la orele 20.

RECENZIE

CEZAR PETRESCU: „Vino şi vezi!"

O trăsătură caracteristică a frontului nostru literar este larga participare la dezvoltarea şi la înflorirea literaturii noastre noi a acelor scriitori care, în trecut, au dăruit poporului opere realiste. Printre aceşti scriitori Cezar Petrescu ocupă un loc de frunte. Pînă acum însă contribuţia sa s-a făcut simţită mai ales în ceea ce priveşte demascarea trecutului de asuprire şi mizerie. Firesc a fost ca pasiunea scriitorului pentru actualitate să-l determine să abordeze teme inspirate din viaţa nouă a patriei noastre. Volumul de povestiri şi de nuvele „Vino şi vezi !" prezintă o importanţă deosebită în creaţia lui Cezar Petrescu, tocmai fiindcă marchează orientarea lui spre problemele realităţii noastre de azi, interesul său viu pentru viaţa pe care, prin luptă îndîrjită, şi-o făureşte poporul nostru muncitor.

Volumul „Vino şi vezi !" — aşa cum îl arată şi titlul — este o invitaţie adresată celor pe care viaţa grea din trecut i-a făcut neîncrezători, reţinuţi, de a cunoaşte realitatea noastră. E firesc ca o astfel de invitaţie să insiste în primul rînd asupra prăpastiei dintre viaţa de ieri şi cea de azi din ţara noastră, asupra transformărilor care s-au petrecut în aceşti zece ani de libertate.

Destinul înţeleptului şi dîrzului ţăran Dumitru Urcan din nuvela „Vino şi vezi !" este în această privinţă concludent.

Descendent al unei familii de oameni hotărîţi şi iubitori de libertate, Dumitru Urcan e mobilizat în 1916, împreună cu doi fraţi, pe Valea Prahovei. Fraţii îi cad în lupte sîngeroase, el e grav rănit, apărînd elegantele vile ale proprietarilor din Valea Prahovei. Reîntors după război în sat cu pieptul încărcat cu medalii, dar cu trupul ciuruit de gloanţe şi cu sufletul îndurerat, Dumitru Urcan, care se bucura de o mare autoritate printre sătenii comunei Siliştea, porneşte lupta pentru împroprietărirea ţăranilor demobilizaţi, a văduvelor şi a orfanilor de război. El este în cele din urmă întemniţat. Cînd, după ani grei de închisoare, revine în sat, el este acelaşi ţăran dîrz, colţuros, acelaşi răzvrătit împotriva stăpînirii. Încercările noului proprietar, capitalistul Nick Cristodorescu, de a şi-l apropia, de a-l cumpăra, închiaburindu-l, sînt zadarnice. Cînd acesta îi propune însă un plan concret de ridicare a întregii obşti, crearea unei ferme zootehnice, Dumitru Urcan cade în cursa pe care exploatatorul i-o întinsese cu iscusinţă. O nouă călătorie pe Valea Prahovei, unde e din nou batjocorit şi umilit, îi spulberă orice iluzii cu privire la bunele intenţii ale bogătaşilor. Moartea feciorilor săi pe meleaguri străine, în războiul antisovietic, constituie o lovitură căreia bătrînul nu-i mai poate rezista. El se închide în sine ca într-o carapace. Dar iată că bătrînul Urcan are prilejul să vadă cu ochii lui schimbările pe care orînduirea cea nouă le-a adus în ţară. Îmbătrînit şi albit de vreme, se regăseşte pe sine însuşi, redevine un luptător hotărît, un povăţuitor înţelept al obştei, aşa cum fuseseră întotdeauna oamenii din neamul lui.

În alte povestiri din volum, scriitorul, revenind asupra unor eroi şi probleme care l-au interesat deosebit altădată, arată noile condiţii în care eroii săi îşi desfăşoară activitatea, modul în care sînt rezolvate astăzi problemele ce-i frămîntă. Două decenii, dacă nu mai mult, au trecut de cînd Cezar Petrescu a scris romanul „Apostol", în care urmăreşte destinul, în societatea burghezo-moşierească, al unui învăţător cinstit şi capabil. Eroul romanului, tînărul învăţător Nicolae Apostol, proaspăt absolvent al şcolii normale, unde se pregătise sîrguincios pentru munca grea ce-l aştepta, e un entuziast. Repartizat într-un sătuc amărît, Ponoare, el îşi propune să muncească fără preget pentru luminarea poporului, pentru ridicarea satului. De la început, harnicul învăţător are de înfruntat împotrivirea moşierului, a primarului, a jandarmului şi a circiumarului.

Decepţionat de înfrîngerile suferite, Apostol sfîrşeşte prin a-şi pierde orice încredere în forţele proprii, în oameni.

Tema aceasta e reluată de scriitor într-o povestire din volumul „Vino şi vezi !". Numai că de astă dată ea află o cu totul altă rezolvare, rezolvarea pe care i-o dă viaţa de astăzi.

Satul în care-şi face întrarea tînărul învăţător Mihai Iacoban, eroul povestirii „Ai carte, ai parte !" are altă înfăţişare decît Ponoarele. Casele sînt arătoase, văruite în alb şi cufundate în livezi rodnice. Oamenii trăiesc bucuria unor recolte îmbelşugate, culese de pe ogoarele lucrate în comun. Desigur, lupta învăţătorului nu e uşoară; în faţa lui se ivesc piedici la care nu se aştepta. Dar el nu mai este singur. Îl sprijină comuniştii, îl sprijină utemiştii.

Uneori, ca în povestirile „Învăţătorul Dominic Străjeru nu mai e singur", „Moara de la Cotul Dracului", autorul pune faţă în faţă situaţia din trecut şi cea de astăzi, reliefînd astfel cu putere contrastul dintre ceea ce a fost şi ceea ce este astăzi, oglindind aspecte interesante din viaţa satului, cum ar fi alegerile pentru sfaturile populare, electrificarea satelor, intensa muncă de culturalizare. E în aceste povestiri istoria a doi învăţători din două generaţii. Tatăl, înfrînt din cauza condiţiilor vitrege în care fusese nevoit să lucreze, a duşmăniei autorităţilor ; fiul, care realizează visele tatălui fiindcă se bucură de sprijinul partidului şi al statului democrat-popular.

Interesantă este, de asemenea, povestea „Pe malul Borzei, în inima Ardealului", în care, urmărindu-se destinul unui copil, Onuţ Trifu, se arată cum vrajba naţională dintre romîni şi unguri, cultivată de chiaburii romîni şi maghiari în vechea Romînie şi sub regimul hortyst, a fost spulberată în zilele noastre.

Orientarea scriitorului Cezar Petrescu spre actualitate ne dă siguranţa că viaţa luminoasă pe care o trăim, oamenii noi care se dezvoltă în patria noastră liberă se vor oglindi în curînd, cu mai mare amploare, şi în alte creaţii ale acestui preţuit scriitor.

EUGEN LUCA

Străvechea frăţie de arme romîno-rusă

General locotenent
LEONTIN SĂLĂJAN
prim locţiitor al ministrului Forţelor Armate ale R.P.R.

De la un capăt la altul al ţării, oamenii muncii întîmpină cu noi şi însemnate succese în toate domeniile de activitate marea sărbătoare a poporului nostru, aniversarea a 10 ani de la eliberarea Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică. Cu acest prilej, poporul romîn — care, cu ajutorul multilateral şi permanent al marii Uniuni Sovietice, îşi făureşte o viaţă nouă, luminoasă — îşi îndreaptă gîndurile cu recunoştinţă fierbinte către marele popor vecin de la Răsărit, de care îl leagă o prietenie de nezdruncinat făurită cu veacuri în urmă şi cimentată în focul luptelor comune purtate împotriva cotropitorilor. Poporul nostru socoteşte pe drept cuvînt că prietenia şi alianţa cu marele popor sovietic stau la temelia independenţei şi suveranităţii Republicii Populare Romîne, a dezvoltării sale pe drumul luminos al construirii socialismului.

Cu sute de ani în urmă, între strămoşii noştri şi popoarele care au locuit pe teritoriul Rusiei, s-au stabilit legături multilaterale economice, politice şi militare. Relaţiile militare dintre înaintaşii noştri şi popoarele slave datează din însăşi perioada formării poporului romîn.

In decursul zbuciumatei sale istorii, poporul nostru a fost nevoit de nenumărate ori să ducă lupte grele împotriva împilatorilor tătari şi turci, apărîndu-şi libertatea, dreptul la existenţă. În cele mai grele vremuri, în momentele de răscruce, cînd se hotăra soarta poporului nostru, am simţit alături umărul puternic al poporului rus.

Ştefan cel Mare, domnul Moldovei, a înţeles că lupta de apărare a ţării împotriva porţii otomane este sortită eşecului fără sprijinul cnezatului Moscovei. De aceea el a încheiat o alianţă cu Ivan al III-lea, marele cneaz al Moscovei, primind sprijin în lupta împotriva puhoiului turcesc. Urmaşul lui Ştefan, Petru Rareş, a continuat politica înţeleaptă a premergătorului său, statornicind noi şi trainice legături cu poporul rus. Veacurile al XVI-lea şi al XVII-lea au fost marcate în istoria ţării de o serie de lupte pentru scuturarea jugului turcesc, lupte în care moldovenii au primit un nepreţuit ajutor din partea cazacilor ucrainieni. Oştenii lui Ion Vodă cel Cumplit au luptat la Jilişte alături de cazacii zaporojeni împotriva turcilor şi a tătarilor. Cronicile vorbesc despre vitejia fără seamăn cu care au luptat cazacii împreună cu moldovenii şi arată totodată că numai trădarea boierilor, vrăjmaşi ai independenţei pentru care milita Ion Vodă, a fost cauza înfrîngerii acestuia şi a recăderii Moldovei sub jugul otoman. Cazacii zaporojeni au mai dat ajutor poporului nostru în lupta sa contra turcilor pe vremea domniilor lui Mihai Viteazul, Aron Vodă şi Ştefan Răzvan. În anul 1711, domnitorul moldovean şi marele cărturar Dimitrie Cantemir a încheiat la Luţk un tratat de alianţă şi colaborare militară cu Petru cel Mare, inaugurînd o nouă perioadă în relaţiile cu Rusia, ţară care devenise o mare putere europeană, interesată în slăbirea puterii turceşti. În acelaşi an a început războiul ruso-turc care s-a încheiat prin pace „de lîngă vadul Huşilor". În acest război moldovenii au luptat alături de oştile ruse. Formaţiuni de voluntari romîni au luptat alături de ostaşii ruşi şi în perioada războiului ruso-turc din 1768-1774, război încheiat cu pacea de la Cuciuc-Cainargi, care consfinţea victoria armatelor ruseşti şi slăbea stăpînirea turcească în Ţările Romîne. Mareşalul Rumianţev a condus armatele ruse şi pe voluntarii romîni în luptele pentru eliberarea Bucureştiului. Mai tîrziu, în bătălia de la Martineşti (1789), alături de oştile comandate de marele general rus Suvorov au luptat şi 800 de călăreţi moldoveni. Unităţi de voluntari romîni, în rîndul cărora se afla şi Tudor Vladimirescu, au luptat alături de armatele ruseşti şi în războiul ruso-turc din 1806-1812.

Faptele dovedesc că atît Ţările Romîneşti cît şi Rusia aveau interese comune în stăvilirea puhoiului turcesc, care nu odată a pornit să le cotropească teritoriile. Domnitorii romîni care au ţinut seamă de interesele patriei—stabilind legături de alianţă şi prietenie cu răsăritul — au dus o politică înţeleaptă, care a slujit interesele poporului. Istoria noastră nu cunoaşte măcar un moment cînd poporul rus să ne fi lipsit de ajutorul făgăduit. Nu se poate spune însă acelaşi lucru despre puterile apusene. Acestea, interesate în menţinerea imperiului otoman de care se foloseau pentru realizarea scopurilor lor expansioniste, au dus o politică de duplicitate, opunîndu-se aspiraţiilor de libertate şi de independenţă ale poporului nostru.

Cu ajutorul Rusiei s-a înfăptuit unirea Moldovei cu Ţara Romînească într-un stat unitar. Veacuri de-a rîndul poporul nostru a suferit cumplit din pricina jugului turcesc. Veacuri de-a rîndul ţara noastră a fost jefuită de Imperiul otoman şi frînată în dezvoltarea ei economică, socială şi culturală. Dorinţa arzătoare a poporului — cucerirea independenţei de stat — s-a putut realiza numai datorită sprijinului de frate primit din partea marelui popor rus. Frăţia de arme romîno-rusă a înscris o pagină glorioasă în istorie în timpul războiului pentru independenţă din anul 1877. Cuvintele adresate de comandantul trupelor ruseşti la trecerea Prutului dovedesc limpede atitudinea poporului rus faţă de lupta poporului nostru pentru cucerirea independenţei. Ele sînt de asemenea o mărturie vie a puternicelor legături prieteneşti dintre cele două popoare : **„...venim la voi ca vechi prieteni şi voitori de bine** — se spunea în proclamaţie ; **nădăjduiesc să găsesc la voi aceeaşi sufletească primire pe care au arătat-o străbunii voştri oştilor noastre în trecutele rezbele ce le-au avut cu turcii"**.

Poporul nostru a întîmpinat cu dragoste trupele ruseşti ce se îndreptau spre Dunăre. Într-o proclamaţie dată de C. A. Rosetti — pe atunci primar al Bucureştiului şi unul din susţinătorii războiului drept de eliberare — se spunea, între altele : **„Devenit numai de ieri Capitala unui stat independent, oraşul Bucureşti e mîndru să deschidă astăzi porţile sale eliberatorului popoarelor din orient"**.

Pe redutele de la Griviţa şi de la Plevna, la Smîrdan şi Rahova, alături de ostaşii ruşi au luptat dorobanţii şi călăraşii romîni, făcînd minuni de vitejie şi cucerind strălucite victorii.

Sîngele vărsat de armatele ruse şi romîne a cimentat şi mai puternic legăturile dintre cele două popoare, frăţia lor de arme.

Regimul burghezo-moşieresc din Romînia a vîndut însă imperialiştilor apuseni independenţa ţării, cucerită cu preţul atîtor jertfe. Trusturile occidentale au început să dispună după bunul plac de soarta ţării, de bogăţiile ei. Slugile autohtone ale capitaliştilor apuseni s-au străduit în fel şi chip să măsluiască istoria, să falsifice adevărul, să treacă sub tăcere relaţiile de bună vecinătate şi de prietenie care s-au făurit între poporul nostru şi poporul rus.

In mod deosebit, după ce în Rusia izbîndise Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, clasele exploatatoare din ţara noastră au căutat să creeze o adevărată barieră între poporul romîn — însetat de libertate şi independenţă — şi popoarele Uniunii Sovietice care scuturaseră lanţurile robiei. Dar, cu toate eforturile reacţiunii, victoria de importanţă istorico-mondială a Revoluţiei din Octombrie a exercitat o puternică influenţă asupra maselor asuprite şi exploatate din Romînia. În 1917, un mare număr de ostaşi romîni au fraternizat cu trupele revoluţionare; la Odesa, Poltava şi Kiev s-au format unităţi revoluţionare romîneşti care au luptat alături de muncitorii şi de soldaţii ruşi împotriva contrarevoluţiei.

În anii de după primul război mondial, burghezia şi moşierimea romînă, executînd fidel ordinele stăpînilor lor de peste ocean, au transformat ţara noastră într-un cap de pod al agresiunii tîlhăreşti îndreptate împotriva Uniunii Sovietice şi au tîrît Romînia în aventura criminală a lui Hitler. Poporul, în frunte cu clasa muncitoare, a continuat să rămînă credincios străvechilor tradiţii de prietenie cu marele popor rus. Stegarul luptei poporului pentru pîine, pace şi libertate — Partidul Comunist din Romînia — a demascat cu tărie caracterul odios şi criminal al războiului antisovietic, a mobilizat masele muncitoare la lupta pentru independenţa naţională, pentru pace, pentru o politică de alianţă şi prietenie cu Uniunea Sovietică. În condiţiile grele ale terorii fascisto-antonesciene, comuniştii au făcut să trăiască vii în rîndul maselor sentimentele de prietenie faţă de popoarele marelui stat sovietic.

Uniunea Sovietică şi viteaza sa armată luptîndu-se pe viaţă şi pe moarte cu agresorul fascist au dat lovituri nimicitoare maşinii de război hitleriste, create de capitalismul internaţional. După alungarea cotropitorilor de pe pămîntul patriei, Armata Sovietică, credincioasă principiilor internaţionaliste care-i stau la bază, a continuat cu eroism lupta pentru eliberarea popoarelor subjugate de fascism în Europa şi Asia. Astfel, datorită victoriei strălucite a Armatei Sovietice, a fost eliberat şi poporul nostru.

În zilele însorite ale acelui neuitat august 1944, alături de eroicii ostaşi sovietici eliberatori, care fugăreau pe agresorii hitlerişti, păşeau pandurii Diviziei „Tudor Vladimirescu". Creată pe teritoriul Uniunii Sovietice la 2 octombrie 1943, în urma cererii prizonierilor romîni aflaţi în U. R. S. S., Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu" a fost prima unitate militară romînească pusă în slujba poporului.

După doborîrea dictaturii fascisto-antonesciene, la chemarea înflăcărată a P.C.R. ostaşii a 14 divizii romîneşti au întors armele împotriva adevăratului duşman al poporului romîn — cotropitorul fascist german — şi, alături de Armata Sovietică, s-au avîntat în lupta pentru zdrobirea agresorului.

Acţionînd în cadrul Frontului II Ucrainean, ostaşii romîni au străbătut 12 masive muntoase, au înaintat aproape 1.000 km. prin Ardeal, Ungaria şi Cehoslovacia, participînd alături de armatele sovietice la eliberarea a 3800 de localităţi, dintre care 53 oraşe.

A curs din nou sîngele fiilor celor două popoare înfrăţindu-se în lupta împotriva duşmanului comun. Astfel a fost reînodat firul străvechei frăţii de arme romîno-ruse, ridicată pe o treaptă nouă, superioară — frăţia de arme romîno-sovietică.

Va rămîne veşnică amintirea eroicilor fii ai Patriei Sovietice care nu şi-au precupeţit nici sîngele şi nici viaţa pentru a elibera Romînia de tirania fascistă.

Eroismul şi vitejia cu care au luptat neînfricaţii ostaşi sovietici au constituit exemple înălţătoare pentru ostaşii noştri, care au avut marea cinste să lupte alături de ei. În Ardeal şi Ungaria, ca şi în masivele stîncoase ale munţilor Matra şi Tatra, ostaşii romîni au învăţat de la fraţii lor de arme sovietici cum să învingă pe duşmani, au învăţat că lupta pentru o cauză dreaptă este încununată întotdeauna de victorie. Rod al exemplelor date de ostaşii sovietici sînt actele de eroism săvîrşite de utecistul sublocotenent Godeanu Constantin, sergent Levinte Gheorghe şi mulţi alţii. Urmînd pilda lui Matrosov, pontonierul Eftimie Croitoru şi-a dat viaţa pentru apărarea tovarăşilor săi.; asemenea lui Iurii Smirnov, sergentul Predescu Alexandru a suferit torturile cele mai bestiale, dar n-a trădat duşmanului secretul militar. De la ostaşii sovietici au învăţat ostaşii romîni că respectarea disciplinei de fier şi a ordinei militare are un rol de căpetenie în viaţa armatei, în cîştigarea bătăliilor.

Pentru vitejia şi abnegaţia cu care au luptat, pentru puternicele lovituri date agresorului fascist, unităţile romîneşti au fost citate de mai multe ori prin ordin de zi de către Înaltul Comandament Sovietic, iar Divizia „Tudor Vladimirescu-Debreţin" a fost decorată cu înaltul ordin sovietic „Drapelul Roşu". Pe stindardul de luptă al Diviziei „Tudor Vladimirescu-Debreţin" alături de ordinul sovietic „Drapelul Roşu" străluceşte ordinul romînesc „Apărarea Patriei", simbolizînd veşnica frăţie de arme romîno-sovietică. Mulţi cetăţeni şi militari ai patriei noastre se mîndresc cu ordine şi decoraţii de luptă sovietice, care le amintesc de zilele crîncene, dar minunate, cînd luptau cot la cot cu bravii ostaşi sovietici.

Romînia a devenit o ţară care se bucură de o adevărată şi deplină independenţă datorită luptei eroice a popoarelor sovietice, lupte la care şi poporul nostru şi-a adus contribuţia. Eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică a ferit Romînia de intervenţia armată a puterilor imperialiste, a făcut cu putinţă dezvoltarea puterii populare, a dat posibilitatea poporului muncitor să-şi ia soarta în propriile sale mîini şi să păşească, sub conducerea partidului, la făurirea unei vieţi noi.

După modelul strălucit al Armatei Sovietice, Partidul Muncitoresc Romîn a creat Armata noastră populară — apărătoare de nădejde a libertăţii şi a independenţei poporului romîn, a securităţii sale şi a păcii. Armata noastră populară este înstruită pe temeiul ştiinţei şi artei militare sovietice — ştiinţa şi arta de a învinge sigur pe duşman.

Fiecare dintre ofiţerii şi ostaşii noştri tinde să fie asemenea iscusiţilor ofiţeri şi ostaşi sovietici, din a căror bogată experienţă de luptă învaţă necontenit.

Militarii Armatei noastre populare sînt mîndri că stau cu cinste de strajă vieţii noi a poporului muncitor. Ei, alături de întregul popor muncitor, sînt hotăriţi să întărească necontenit frăţia de arme romîno-sovietică în care văd o chezăşie a independenţei noastre naţionale, a cuceririlor revoluţionare obţinute în anii regimului democrat-popular, a cauzei nobile a păcii.

Autocritica și critica de jos — puternic mijloc de îmbunătățire a muncii de partid

Critica și autocritica constituie o lege de dezvoltare a partidelor comuniste și muncitorești, un puternic mijloc pentru întărirea lor continuă. O critică și autocritică larg desfășurată dau posibilitatea de a educa just cadrele de partid, pe toți comuniștii, clasa muncitoare, masele populare. Așa ne învață leninismul. Așa ne învață experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară, pornind de la experiența P.C.U.S., consideră drept una din cele mai importante sarcini ale lor desfășurarea la maximum a criticii și autocriticii, mai ales a criticii de jos — din partea membrilor de rînd ai partidului, din partea milioanelor de oameni simpli. Această sarcină corespunde în întregime caracterului regimului democrat-popular, corespunde însăși naturii partidelor comuniste și muncitorești. Participarea activă a oamenilor muncii la lupta împotriva lipsurilor în muncă și împotriva fenomenelor negative este o dovadă vie a democratismului adevărat al regimului democrat-popular, o expresie vie a inițiativei și activității creatoare a milioanelor de oameni ai muncii de la orașe și sate.

În perioada construirii socialismului apar numeroase sarcini grele și de răspundere. Unul din cele mai mari merite ale criticii de jos este că ea permite să fie observate la timp lipsurile, permite să fie prevăzute greutățile, să fie folosită uriașa experiență și înțelepciune a maselor de multe milioane pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor construcției socialiste. Cu cît mai larg se desfășoară autocritica și critica de jos, cu cît mai activ sînt antrenate masele în lupta împotriva lipsurilor, cu atît mai deplin se manifestă forțele creatoare și energia creatoare a oamenilor muncii, cu atît mai bine merge munca în toate sectoarele construcției socialiste.

Desfășurînd la maximum critica și autocritica, Partidul Comunist Chinez dezvoltă zi de zi activitatea creatoare a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii, îndrumează eforturile lor spre înfăptuirea cu succes a industrializării socialiste a țării și a transformărilor socialiste din agricultură, întărește unitatea de monolit a rîndurilor sale.

Congresele ordinare ale Partidelor Comuniste și Muncitorești din Bulgaria, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, al Partidului Socialist Unit din Germania, care au avut loc anul acesta, au subliniat cu o deosebită tărie importanța criticii și autocriticii pentru îmbunătățirea continuă a muncii de partid, pentru obținerea unor noi succese în construcția economică și culturală. Modificările și complectările la statutele partidelor, făcute la congrese, sînt menite să ducă la o și mai largă desfășurare a democrației interne de partid, a activității politice și în producție a comuniștilor. În statutele Partidelor Comuniste și Muncitorești din Bulgaria, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, în proiectul statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn se arată că una dintre cele mai importante îndatoriri ale membrilor de partid este obligația de a desfășura autocritica și critica de jos, de a dezvălui lipsurile din muncă și de a lupta pentru lichidarea lor, de a lupta împotriva prezentării de paradă a lucrurilor într-o lumină trandafirie și a îmbătării de pe urma succeselor în muncă.

Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, oamenii muncii din țările de democrație populară au obținut succese uriașe. Dar succesele au și părțile lor negative. În rîndurile oamenilor insuficient de maturi din punct de vedere politic succesele mari dau naștere unei stări de indolență, delăsare, automulțumire, îngîmfare, lăudăroșenie. Iar acestea sînt manifestări foarte periculoase. Nu trebuie uitat niciodată că construirea societății noi se desfășoară în condițiile unei înverșunate lupte de clasă, în lupta dintre ceea ce e vechi, perimat, și ceea ce e nou și se dezvoltă. Pentru a merge cu succes înainte trebuie dezvoltată critica și autocritica.

Dar, după cum se subliniază în documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., ar fi greșit să se creadă că autocritica și critica de jos se pot dezvolta de la sine, în mod spontan. Pentru ca autocritica și critica de jos să ia amploare și să se lărgească trebuie create în acest scop condițiile corespunzătoare. În primul rînd este necesar ca viața internă de partid să pulseze din plin, ca în toate organizațiile adunările, plenarele, conferințele să se țină regulat și să devină în fapt o largă tribună de curajoasă și ascuțită critică a lipsurilor. Organizațiile de partid și conducătorii de partid trebuie să dea exemplu de atitudine cinstită și conștiincioasă față de critică, să aibă grijă de dezvoltarea ei.

A avea grijă de desfășurarea criticii de jos înseamnă a crea astfel de condiții încît toți oamenii muncii cinstiți să poată critica cu curaj și fără teamă lipsurile din munca unor organizații și instituții sau altora, a face în așa fel încît oricine aduce o critică sănătoasă să fie convins că va găsi sprijin în organele de partid și de stat, iar lipsurile arătate de el vor fi înlăturate.

Un important mijloc pentru desfășurarea criticii și autocriticii este presa. Ziarele și revistele partidelor comuniste și muncitorești au jucat un rol important în organizarea discuțiilor dinaintea congreselor, ele luptă cu perseverență pentru îndeplinirea hotărîrilor congreselor partidului. Trebuie subliniat însă că unele ziare și reviste deseori lunecă în suprafață, se limitează să facă observații critice izolate, luptă încă slab pentru eficacitatea materialelor lor.

Una dintre cele mai active și mai eficiente forme de critică de jos sînt scrisorile oamenilor muncii trimise organelor de partid și de stat. Examinarea atentă și rapidă a scrisorilor oamenilor muncii, luarea unor măsuri operative la fiecare sezisare, luarea unor măsuri urgente în urma reclamațiilor juste întărește legătura organelor de partid și de stat cu masele, sporesc autoritatea acestor organe.

Intransigența față de lipsuri este una din calitățile remarcabile ale comunistului. O datorie a comunistului, o foarte importantă îndatorire de partid a acestuia, este de a lupta cu perseverență împotriva lipsurilor și manifestărilor nesănătoase din munca organizațiilor de partid, de stat, economice și celorlalte organizații. Or, după cum s-a subliniat de repetate ori în presa din țările de democrație populară, într-o serie de organizații de partid critica și autocritica continuă să fie încă slab dezvoltată, uneori au loc persecuții și prigoane pentru critică. Este de prisos să demonstrăm că toate acestea aduc mari prejudicii cauzei partidelor comuniste și muncitorești, ucid inițiativa organizațiilor de partid, înăbușă inițiativa membrilor de partid. Just procedează organizațiile de partid care duc o luptă intransigentă împotriva celor care înăbușă critica.

Însemnătatea de neprețuit a criticii și autocriticii constă în aceea că ea dă un puternic impuls pentru mersul înainte al partidelor comuniste și muncitorești, le întărește, contribuie la desfășurarea energiei creatoare a oamenilor muncii. În același timp critica întărește statele democrat-populare, ascute vigilența oamenilor muncii, dezvoltă în ei sentimentul de stăpîni ai țării, le permite să învețe mai ușor să conducă statul.

Critica și autocritica joacă un rol uriaș în viața partidelor comuniste și muncitorești din țările capitaliste, coloniale și dependente. Sarcinile complexe și de răspundere care stau în fața acestor partide — sarcinile luptei pentru pace, independența națională a țărilor lor, pentru interesele fundamentale ale poporului — cer imperios desfășurarea la maximum a criticii și autocriticii, înlăturarea cu hotărîre a lipsurilor din munca politică și organizatorică de partid. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît, așa cum s-a constatat la congresele Partidelor Comuniste din Franța, Marea Britanie, India, Austria, Indonezia, critica și autocritica în lupta cu astfel de lipsuri și greșeli ca sectarismul, denaturarea liniei partidului, nepăsarea și miopia politică, subaprecierea celulelor de întreprindere și neglijarea muncii în marile întreprinderi este slab desfășurată într-o serie de organizații. Partidele comuniste și muncitorești iau măsuri pentru a desfășura o critică și autocritică curajoasă în toate organizațiile de partid.

Sub semnul unei critici și autocritici ascuțite s-a desfășurat congresul ordinar al Partidului Comunist Francez. Autocritica curajoasă și fățișă, făcută în raportul de activitate al C.C. al Partidului Comunist Francez, a contribuit fără doar și poate la activizarea comuniștilor, la o și mai mare întărire a partidului.

O largă discuție a fost desfășurată în perioada pregătirii și în cursul conferințelor provinciale din Partidul Comunist Italian. La adunări și conferințe au luat cuvîntul circa 400.000 de comuniști. Prin critica lor comuniștii italieni au ajutat la îmbunătățirea muncii organizațiilor locale, au făcut ca ea să fie mai eficace și mai bine orientată. Plenara din iulie a C.C. al Partidului Comunist Italian a adoptat o hotărîre cu privire la organizarea unei noi discuții în perioada de pregătire a conferinței naționale a partidului, discuție menită să ridice și mai mult capacitatea de luptă a partidului și influența lui în masele largi populare.

În zilele noastre prestigiul și influența partidelor comuniste și muncitorești în rîndurile celor mai largi mase populare au crescut mai mult ca oricînd. Comuniștii sînt forța conducătoare unanim recunoscută în lupta popoarelor pentru pace, pentru democrație, pentru un viitor fericit. Partidele comuniste și muncitorești își vor îndeplini sarcinile lor mărețe și de cinste cu un succes care va fi cu atît mai mare cu cît ele se vor îngriji mai mult de călirea marxist-leninistă a membrilor lor, de întărirea democrației interne de partid, de desfășurarea autocriticii și criticii de jos.

Articol de fond apărut în „PENTRU PACE TRAINICĂ, PENTRU DEMOCRAȚIE POPULARĂ!" Nr. 33 (301).

Gazetele de perete despre realizările puterii populare

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — În gazetele de perete din majoritatea fabricilor, schelelor petrolifere și rafinăriilor din regiunea Ploești au apărut sute de articole închinate celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

La uzina de utilaj petrolifer „1 Mai"-Ploești, gazeta de perete centrală „Metalurgistul" este dedicată în întregime zilei de 23 August. Cele 9 articole publicate în acest număr arată cu fapte concrete realizările regimului democrat-popular, felul în care întîmpină muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii întreprinderii măreața sărbătoare.

Gazeta de perete „Petrolistul" de la rafinăria nr. 4 Cîmpina publică articole înfățișînd diferite realizări ale puterii populare. În articolul „Iată sprijinul dat de guvern", tov. Alexandru Măcelaru arată cum în anii 1953—1954 muncitorii și tehnicienii rafinăriei și-au construit, cu ajutorul creditelor acordate de stat pe termen lung, 21 de locuințe. În astfel de locuințe — formate din 2 camere, baie, bucătărie, cămară, și înzestrate cu instalații de electricitate, de gaze etc. — s-au și mutat fruntași în producție ca Ion Ichim, Cristea Ionescu, Ion Micu ș.a.

Să fie grăbită construirea clădirilor necesare gospodăriilor colective!

În regiunea Bîrlad există un număr însemnat de gospodării agricole colective. Multe dintre ele, de la înființare și pînă acum, și-au mărit simțitor avuția obștească și și-au dezvoltat multilateral producția. Folosind creditele acordate de stat, colectiviștii și-au procurat vaci de lapte, scroafe de prăsilă, oi, stupi, porci. Multe gospodării colective au plantat vii și livezi, cultivă legume irigate, plante tehnice. Totodată, colectiviștii au ridicat diferite construcții gospodărești — grajduri, saivane, remize, pătule, hambare, clădiri pentru administrație, ateliere.

Folosind creditele acordate de stat și posibilitățile locale, colectiviștii din Pogonești, raionul Bîrlad, au construit o magazie de cereale, un coteț pentru păsări, o remiză de unelte. Anul acesta ei vor construi un pătul de porumb și vor repara casa de administrație.

Și gospodăriile colective din Sîrbi, Mitoc, Drăgușeni etc. au ridicat construcții necesare adăpostirii animalelor, depozitării produselor etc. In regiunea Bîrlad sînt însă puține gospodării colective care să-și fi ridicat măcar principalele clădiri gospodărești de care au nevoie. Sînt cazuri cînd gospodăriile colective n-au nici măcar grajdurile necesare adăpostirii animalelor pe care le au deocamdată. Astfel, la gospodăria colectivă din Lălești, raionul Zeletin, există un singur grajd pentru 28 boi, 80 porci, 39 vaci și viței, peste 400 oi și 6 cai. În unele gospodării colective animalele sînt adăpostite în grajduri mici, neigienice, nu există magazii pentru păstrarea recoltei și a altor produse, remize pentru unelte etc.

Pentru a se vedea cît de încet se ridică construcțiile necesare gospodăriilor colective este deajuns să se arate că dintr-un număr de 131 diferite construcții planificate în anul trecut, au rămas neterminate 87. Dintre acestea, pînă acum nu s-au terminat decît 3 construcții, restul aflîndu-se aproape în același stadiu în care au rămas de anul trecut. Acolo unde construcțiile au fost începute și au rămas neterminate, în timpul iernii materialele s-au degradat. Situația nu-i cîtuși de puțin mai bună nici anul acesta. Pînă acum, deși a trecut o mare parte din timpul favorabil pentru executarea construcțiilor, din cele 204 clădiri planificate să se construiască în cursul anului 1954 abia au fost începute 37 clădiri, iar lucrările la clădirile rămase neterminate din anul trecut înaintează foarte încet.

Una din cauzele principale ale nerealizării construcțiilor în gospodăriile colective din regiunea Bîrlad, ca și din alte regiuni, constă în lipsa materialelor de construcții, în special material lemnos și țiglă. Din cauză că organele centrale din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Comitetul de Stat al Planificării au tărăgănat aprobarea planului de aprovizionare cu materiale de construcții pe 1954 s-a întîrziat primirea materialelor de către gospodării. Pînă la sfîrșitul lunii iulie nu numai că nu se primise decît o parte neînsemnată din materialele necesare, dar nici măcar lemnul de construcții rurale, care se găsește pe plan local, nu se adusese în gospodării. În afară de aceasta, unele întreprinderi livrează materiale necorespunzătoare. Din 5 m.c. cherestea primită de gospodăria colectivă din Lălești, mai mult de jumătate nu poate fi folosită la construcții.

Din cauza planificării birocratice, gospodăriile colective din regiunea Bîrlad trebuiau să primească material lemnos rural din regiunea Iași. A trebuit să treacă o jumătate de an și să se facă tot felul de intervenții pînă cînd repartiția birocratică să fie schimbată. Trebuie spus că lipsurile unor organe de la centru nu scutesc de răspundere sfatul popular regional și pe cele raionale care n-au asigurat nici transportul materialelor repartizate, nici folosirea tuturor posibilităților locale. Astfel, din cauză că nu s-au luat măsuri pentru efectuarea transporturilor, în toamna anului trecut au rămas neridicate de către gospodăriile colective mari cantități de material lemnos, care ar fi acoperit circa 30—35% din necesarul pe acest an.

O altă cauză a nerealizării planului de construcții constă în nefolosirea posibilităților existente în regiune și în fiecare gospodărie. Sfatul popular al regiunii Galați a găsit posibilități ca în 1953 să aducă lemn de construcții rurale pentru gospodăriile colective din regiunile Bacău și Suceava, în vreme ce Sfatul popular regional Bîrlad n-a ridicat lemn din propria regiune (ocolul silvic Bradul Năruja) pe motiv că transportul ar fi costat prea scump.

In regiunea Bîrlad sînt cazuri cînd chiar acolo unde există materiale și brațe de muncă, lucrările la diferite construcții nu încep la vreme sau se desfășoară cu mare încetineală. Și aceasta pentru simplul motiv că din nepăsare pentru rezolvarea problemelor gospodăriilor colective, unele sfaturi populare raionale nu trimit comisiile de amplasare să stabilească locul construcțiilor, tehnicienii nu îndrumează pe colectiviști. Luni de-a rîndul au așteptat colectiviștii din Lălești și din alte gospodării să vină comisia de amplasare.

Însă comisiile fie că nu se deplasează la vreme în gospodările colective, fie că nu se ostenesc să arate colectiviștilor cum și de ce trebuie să amplaseze construcțiile într-un anumit loc. Sînt cazuri cînd se dau îndrumări greșite sau nu se previn greșelile. La gospodăriile colective din satele Crăești și Stelian Dumbravă, construcțiile sînt expuse puhoaielor de apă ce se formează cînd plouă.

Comitetul executiv al sfatului popular regional n-a luat măsuri ca la îndrumarea gospodăriilor colective să fie folosiți și tehnicienii constructori de la secția de gospodărie locală. Într-o serie de raioane din regiune trebuie neapărat complectate posturile de tehnicieni constructori.

Un mare rol în realizarea planului de construcții îl au întreprinderile de interes local, care pot și trebuie să producă o serie de materiale de construcții: cărămizi, țiglă, var etc. Prea puțin ajutor primesc gospodăriile colective din regiunea Bîrlad din partea acestor întreprinderi.

Indeplinirea planului de construcții de adăposturi pentru animale și îmbunătățirea calității acestor construcții constituie o sarcină importantă și urgentă pentru organele de partid și de stat din regiunea Bîrlad. De realizarea acestei sarcini trebuie să se ocupe nu numai unele secții și sectoare și unii activiști cu răspunderi mai mici, ci înșiși președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale în frunte cu președintele sfatului regional și cu primii secretari ai comitetelor de partid de la raioane și regiune. Gospodăria colectivă este o mare gospodărie cu nevoi specifice ei — între care și construcțiile. Fără construcții gospodăria colectivă nu se poate dezvolta, mai ales nu poate dezvolta creșterea animalelor, ceea ce se răsfrînge asupra dezvoltării avuției obștești, a veniturilor colectiviștilor și asupra aprovizionării oamenilor muncii. Organele regionale și raionale de partid și de stat trebuie să țină seama că realizarea planului de construcții este un pas important pe calea unui avînt al producției în gospodăriile colective.

A. NICOARĂ

ȘTIRI SPORTIVE

Cu prilejul măreței sărbători a eliberării, în întreaga țară vor avea loc mari manifestări sportive. Locuitorii Capitalei vor putea să asiste la competiții internaționale de fotbal, rugbi, lupte, box, baschet și haltere. Au fost invitate echipe și reprezentative din U.R.S.S., R. D. Germană, Finlanda, Egipt, Anglia, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria.

Echipele de fotbal „Rezervele de Muncă" din Leningrad, selecționata orașului Sofia, Motor Zwickau din R. D. Germană și Banyk Ostrava din R. Cehoslovacă vor juca în compania celor mai bune selecționate din R.P.R.

Echipele oaspe prezintă formații redutabile care practică un fotbal de clasă internațională. Echipa „Rezervele de Muncă" din Leningrad ocupă locul IV în campionatul de fotbal al U.R.S.S. și în ultimele întîlniri pe care le-a susținut a învins puternicele formații T.D.S.A., Dinamo-Moscova și Lokomotiv Harkov. Tinerii fotbaliști din Leningrad au reușit luna trecută să învingă cu 3—1 echipa reprezentativă a Norvegiei. Echipa minerilor din Ostrava s-a clasat a doua în campionatul de fotbal al R. Cehoslovace la sfîrșitul turului, iar echipele Motor Zwickau și selecționata orașului Sofia cuprind jucători cu renume care au reprezentat de multe ori culorile celor două țări prietene.

O formație deosebit de valoroasă care va evolua în aceste zile la București este echipa de rugbi Swansea din Țara Galilor.

Echipa de baschet „1 August" din R. P. Chineză va juca pe terenul din Parcul sportiv Dinamo cu echipele C.C.A. și Dinamo-București, campioana R.P.R.

Printre oaspeții noștri va fi și echipa de haltere a U.R.S.S. în care figurează numeroși campioni olimpici și mondiali.

Cu mare interes este așteptată sosirea la București a echipei de lupte clasice a Egiptului și a unei selecționate de box din Finlanda.

★

Marți după amiază a sosit în Capitală primul grup de jucători ai echipei de rugbi „Swansea" care va participa la manifestările sportive organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Primul joc pe care îl va susține echipa „Swansea" va avea loc sîmbătă 21 august pe stadionul „23 August", cînd va întîlni echipa „Locomotiva"-București.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala plecînd în Elveția un grup de atleți din R.P.R., care va participa la campionatele de atletism ale Europei. Printre cei care au făcut deplasarea se află atleții Ion Soeter, Ilie Savel, Ion Opriș, Haralambie Răcescu, Ion Baboie, Petre Zîmbrești eanu, Iolanda Balaș, Lia Manoliu, Ana Șerban, Melania Velicu și alții.

Campionatele europene de atletism se vor desfășura între 25—29 august pe stadionul Neufeld din Berna. Sportivii romîni vor participa la probele de: alergări viteză, garduri, sărituri, aruncări și marș.

La campionatele europene de atletism din acest an participă atleți din 29 țări printre care: U.R.S.S., R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, Franța, Germania, Anglia, Suedia, Norvegia, Elveția și altele. (Agerpres)

Informații

Studenții și aspiranții care continuă studiile în U.R.S.S. în anul universitar 1954/55 sînt convocați de Ministerul Învățămîntului miercuri 25 august, ora 7,30 dimineața, în București, la Institutul de mine din str. Știrbei Vodă nr. 33.

Agravarea situației în Maroc

PARIS 17 (Agerpres). — Situația din Maroc continuă să rămînă încordată. Sînt dese cazurile de ciocniri sîngeroase între trupe și poliție pe de o parte, și marocanii care se pronunță pentru independența națională a țării lor, pe de altă parte. Ciocniri armate au loc de asemenea între partizanii readucerii pe tron a sultanului Mohammed Ben Yusef și cei care-l sprijină pe pașa El-Glaui și care simpatizează cu francezii.

Presa pariziană relatează că în ultimele 3—4 zile autoritățile coloniale franceze au întreprins operațiuni de „curățire" a orașelor marocane. La 16 august, în orașul Fez patru batalioane din legiunea străină, două escadroane de cavalerie și poliția au înconjurat cartierele arabe și au efectuat descinderi generale. Au fost arestați 130 de marocani „suspecți". În afară de aceasta, un număr de aproximativ 200 de persoane au fost reținute pentru interogatoriu. Populația a primit ordin să nu iasă din casă în tot timpul acestei operațiuni, care a fost condusă de generalul Duval, comandantul trupelor franceze din Maroc. După cum relatează presa, la 16 august a sosit la Fez rezidentul general Lacoste, pentru „a asista personal la terminarea operațiunii".

Asemenea operațiuni militar-polițiste au avut loc și în orașele Marrakech, Oudjida, precum și pe platoul Meknes — la est de Rabat.

Situația s-a agravat de asemenea în marele port Casablanca. Aici continuă greva declarată cu cîteva zile în urmă în semn de protest împotriva acțiunilor administrației coloniale. Pe străzile orașului patrulează poliția în automobile, la intersecții de străzi sînt postate puternice patrule de poliție.

S. U. A. livrează Egiptului vite bolnave

CAIRO 17 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum relatează revista „Rose el-Ioussef", S.U.A. livrează Egiptului vite atinse de epizootii. După cum arată revista, berbecii trimiși săptămîna trecută din S.U.A., pentru „îmbunătățirea rasei oilor egiptene", s-au dovedit a fi atinși de „grave epizootii necunoscute în Orientul Mijlociu".

Revista relatează că ministrul egiptean al Agriculturii a dat dispoziție ca berbecii aduși din S.U.A. să fie imediat uciși, pentru a se preîntîmpina răspîndirea bolilor printre vițele din țară. Ministrul a ordonat să fie revizuit acordul încheiat cu S.U.A. „privitor la îmbunătățirea rasei oilor egiptene". Acest acord a fost încheiat în cadrul „ajutorului" american, acordat conform „punctului 4 din programul Truman".

Funeraliile lui A. Toma

Marți 17 august au avut loc în Capitală funeraliile academicianului Alexandru Toma — unul dintre poeții cei mai de seamă ai Republicii Populare Romîne, laureat al Premiului de Stat, membru activ al Academiei R.P.R., vechi și devotat luptător pentru cauza poporului muncitor.

Începînd de la ora 10, în sala de ședințe a Academiei R.P.R., personalități de seamă ale vieții noastre culturale, reprezentanți ai organizațiilor obștești, academicieni, scriitori, artiști, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, profesori, studenți, pionieri, adînc întristați, trec prin fața catafalcului pentru a aduce ultimul salut poetului care, în versuri înflăcărate, a dat glas năzuințelor poporului muncitor.

La căpătîiul defunctului sînt depuse coroane din partea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, Prezidiului Academiei R. P. R., Comitetului regional P.M.R. București și Sfatului popular regional București, Ministerului Culturii, Uniunii Scriitorilor, Redacției ziarului „Scînteia", Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Institutului de Literatură „Mihail Eminescu", din partea editurilor și unor cenacluri literare din țară etc.

Rînd pe rînd fac de gardă în jurul catafalcului oameni de cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești, ai Ministerului Culturii, Prezidiului Academiei R.P.R., Uniunilor de creație, Ministerului Învățămîntului, oameni ai muncii din Capitală.

La ora 12,30 a avut loc adunarea de doliu. Au luat cuvîntul acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Academiei R.P.R., acad. Emil Petrovici și poetul Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor.

La ora 13,30 sicriul purtat pe brațe de membri ai comisiei pentru organizarea funeraliilor, de fruntași ai culturii, academicieni și scriitori a fost așezat pe carul funebru.

În sunetele marșului funebru, cortegiul a pornit de la Academia R.P.R., parcurgînd străzile Capitalei spre crematoriul „Cenușa". O mare mulțime de oameni ai muncii l-a urmat în ultimul său drum pe regretatul A. Toma.

La mitingul de doliu care a avut loc la crematoriu au luat cuvîntul tov. Constanța Crăciun, ministrul Culturii, acad. Camil Petrescu și scriitorul V. Em. Galan.

În sunetele marșului funebru, cei de față și-au luat ultimul rămas bun de la poetul academician A. Toma a cărui operă intrată în patrimoniul național stă cu cinste alături de cele mai însemnate realizări ale creației literare din țara noastră.

(Agerpres)

Poporul chinez sprijină politica externă de pace a guvernului său

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă

Numeroase personalități din cercurile politice și economice din R.P. Chineză salută raportul cu privire la situația internațională, prezentat în cea de a 33-a ședință a Consiliului Guvernamental Popular Central de către Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze.

Într-o declarație dată publicității în numele Comitetului Revoluționar al Gomindanului, Li Ci-șen, președintele acestui comitet, sprijină raportul premierului Ciu En-lai, exprimînd hotărîrea membrilor gomindanului revoluționar de a lupta pentru eliberarea Taivanului și consolidarea păcii în Extremul Orient.

„Toți membrii Comitetului Revoluționar al gomindanului — se spune în declarație — exprimînd voința poporului chinez de a pune capăt activității trădătorului Cian Kai-și — trebuie să se ridice ca un singur om, alături de poporul întregii țări, în jurul Partidului Comunist Chinez, în lupta pentru eliberarea Taivanului și lichidarea clicii trădătoare a lui Cian Kai-și, pentru a duce la bun sfîrșit cauza eliberării poporului chinez".

În numele muncitorilor organizați din China, Lai Jo-iui, președintele Federației sindicatelor din întreaga Chină, a făcut o declarație în care sprijină raportul cu privire la situația internațională, prezentat de Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat.

Taivanul, a declarat Lai Jo-iui, a fost întotdeauna o parte integrantă a teritoriului Chinei. Clasa muncitoare chineză, și întregul popor chinez, nu poate tolera ocuparea Taivanului de către imperialiștii americani, nu poate admite trecerea Taivanului sub tutela Statelor Unite.

Cien Șu-tun, președintele Federației industriașilor și comercianților din întreaga Chină, salută de asemenea, într-o declarație dată publicității la 16 august, raportul premierului Ciu En-lai.

O declarație similară de sprijin a raportului prezentat de premierul Ciu En-lai a făcut și președintele Asociației Democrate a reconstrucției naționale a Chinei, Huan Yen-pei.

Tratatul „comunității defensive europene" barează drumul reglementării pașnice a problemei germane

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Interviul acordat de Otto Grotewohl ziarului „Le Monde"

Ziarul „Le Monde" publică interviul acordat de Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, corespondentului de la Berlin al acestui ziar, Roland Delcour.

Întrebare: După încheierea cu succes a conferinței de la Geneva și după ultimele note sovietice, credeți că este posibilă convocarea unei noi conferințe a celor patru puteri ocupante?

Răspuns: Da, cred că după reușita conferință de la Geneva sînt posibile și necesare eforturi în vederea rezolvării problemelor europeană și germană. De aceea, propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea în lunile apropiate a unei conferințe pentru discutarea problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa se bucură de aprobarea fără rezerve a guvernului Republicii Democrate Germane. Poporul german este în mod special interesat în stabilirea unui sistem de securitate care să cuprindă toate statele europene, considerînd că în felul acesta ar fi create condiții solide pentru unificarea Germaniei și încheierea tratatului de pace cu Germania. Pornind de la acest punct de vedere, guvernul și Camera Populară a Republicii Democrate Germane s-au și declarat de acord să participe la o astfel de conferință și la un astfel de pact al securității colective în Europa.

Întrebare: În ce mod sperați să puteți obține o apropiere între punctele de vedere ale reprezentanților Germaniei răsăritene și ai celei occidentale, în ciuda atitudinii cancelarului Adenauer față de Republica Democrată Germană?

Răspuns: Guvernul Republicii Democrate Germane a declarat totdeauna în trecut că sînt necesare tratative cu privire la condițiile care ar putea duce la o apropiere între Germania răsăriteană și cea occidentală și și-a exprimat dorința de a iniția asemenea tratative. La propunerea sa, Camera Populară a Republicii Democrate Germane a hotărît la 4 august 1954 să adreseze un nou mesaj solemn guvernului Republicii Federale, invitîndu-l să aleagă reprezentanți împuterniciți pentru a duce tratative cu reprezentanții Republicii Democrate Germane în vederea elaborării unui punct de vedere german comun cu privire la soluționarea problemelor vitale care se pun în cadrul unui sistem european de securitate.

Este evident că în ciuda refuzului cancelarului Adenauer, majoritatea populației Germaniei occidentale sprijină tot mai mult ideea unei înțelegeri între germani. Această idee — a înțelegerii între Germania occidentală și răsăriteană — va triumfa în cele din urmă, în pofida împotrivirilor de tot soiul.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la ținerea unor alegeri generale pe întreaga Germanie, Otto Grotewohl a declarat:

În conformitate cu dreptul inalienabil de a-și determina singur destinele naționale, unificarea Germaniei este înainte de toate cauza poporului german însuși. Este necesară retragerea prealabilă a trupelor de ocupație pentru ca poporul german să poată adopta o hotărîre liberă pe calea unor alegeri libere, democratice. Germanii trebuie să-și pregătească ei înșiși alegerile și să le efectueze pe baza unei legi electorale asupra căreia ei se vor înțelege dinainte. Poporul german speră că i se va acorda deplina libertate în vederea pregătirii și efectuării unor alegeri pe întreaga Germanie...

La întrebarea: care ar fi urmările pentru Germania ale ratificării de către parlamentul francez a tratatelor de la Bonn și Paris, Grotewohl a răspuns:

Tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" barează drumul reglementării pașnice a problemei germane. Numai înlăturarea acestor tratate ar deschide perspective pentru realizarea unei înțelegeri cu privire la crearea unui stat german iubitor de pace, unit, democrat și independent.

Intrarea în vigoare a tratatelor de la Bonn și Paris, care ar contribui la apariția unui militarism revanșard în Germania occidentală, ar duce la crearea unui primejdios focar de agresiune în Europa. Aceste tratate urmăresc împiedicarea unificării pașnice a Germaniei și, în același timp, includerea Germaniei occidentale într-o grupare militaristă agresivă, care ar permite militarismului german să amenințe în primul rînd vecinii apuseni ai Germaniei și deci și Franța. Pe de altă parte, pentru poporul francez ar fi un mare risc dacă Germania occidentală ar fi antrenată într-un război revanșard împotriva Europei răsăritene.

De aici urmează că intrarea în vigoare a tratatelor de la Bonn și Paris nu poate corespunde nici intereselor poporului german, nici intereselor Franței. Declarațiile unor oameni politici vestgermani influenți, potrivit cărora „drumul spre Germania răsăriteană trece prin Paris" și tonul revendicativ al militariștilor vestgermani față de Franța, dovedesc că refacerea militarismului german implică o primejdie uriașă pentru poporul francez.

Pe această cale nu poate fi realizată o îmbunătățire a relațiilor franco-germane. În schimb, colaborarea în cadrul unui sistem general european de securitate colectivă, care ar garanta tuturor țărilor participante, în opoziție cu „comunitatea defensivă europeană", dreptul la independență, suveranitate și egalitate în drepturi, ar imprima relațiilor franco-germane un caracter cu totul nou și pașnic. În Germania, și mai cu seamă în Republica Democrată Germană, există forțe democratice și iubitoare de pace influente și puternice, care pot garanta asemenea relații pașnice între Germania și Franța.

Ar fi, desigur, în avantajul poporului francez să cunoască toate forțele politice care activează în Germania. La Geneva, guvernul francez a stabilit condițiile necesare pentru încheierea cu succes a unui acord, recunoscînd și ascultînd pe reprezentanții ambelor părți ale Vietnamului divizat. De ce oare ar fi imposibilă o procedură similară aceleia care la Geneva a dus la încetarea războiului, atunci cînd este vorba de a se înlătura primejdia unor noi intrigi care ar putea duce la război în Europa sau la un nou război între Germania și Franța?

Răspunzînd la o altă întrebare, Grotewohl a dezmințit datele false cu privire la efectivele poliției populare în R. D. Germană și ale poliției în Germania occidentală, cuprinse în „Cartea albă" publicată în Anglia.

Guvernul Republicii Democrate Germane, a declarat în încheiere Grotewohl, este gata, ca și pînă acum, să ducă tratative cu reprezentanții Germaniei occidentale cu privire la efectivele și armamentul poliției în Germania răsăriteană și occidentală. Dacă va exista voința spre o înțelegere loială, va fi ușor să se găsească procedura potrivit căreia ar putea avea loc asemenea tratative. Dar în Germania occidentală există, evident, temerea de a duce asemenea tratative, deoarece ele pot îngreuna remilitarizarea Republicii Federale.

Zece ani de la asasinarea lui Ernst Thälmann

ALFRED KURELLO
scriitor din R. D. Germană

Se împlinesc astăzi zece ani de la asasinarea în temniţele hitleriste a marelui fiu al clasei muncitoare germane, Ernst Thälmann. Amintirea luminoasă a acestui mare conducător al proletariatului german va rămîne de-a pururi în inima clasei muncitoare din Germania şi din lumea întreagă.

Născut dintr-o familie de proletari din Hamburg, Ernst Thälmann a cunoscut din fragedă tinereţe greutăţile vieţii de muncitor, sîngeros exploatat de capitalişti. Lucrînd ca hamal în port, Thälmann s-a legat strîns de lupta şi năzuinţele proletariatului german. De la virsta de 16 ani el a intrat în partidul social-democrat, devenind totodată şi membru al sindicatelor muncitoreşti. În anii primului război mondial, Thälmann a luat o atitudine curajoasă împotriva războiului imperialist. În zilele lui noiembrie 1918, cînd a izbucnit revoluţia proletară în Germania, el s-a aflat în primele rînduri ale muncitorimii luptătoare din Hamburg.

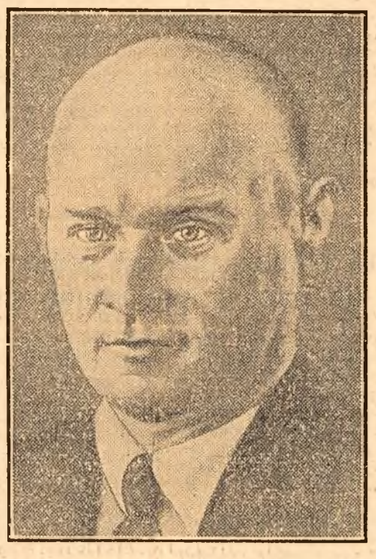

La 30 decembrie 1918 a luat fiinţă Partidul Comunist din Germania. Ernst Thälmann a luptat, chiar de la înfiinţarea partidului, pentru consolidarea detaşamentului de avangardă al clasei muncitoare germane călăuzit de teoria marxist-leninistă.

Întreaga activitate a lui Thälmann a fost călăuzită de învăţătura marxist-leninistă. Ales în 1924 membru al Comitetului Central, iar în 1925 preşedinte al Comitetului Central al Partidului Comunist din Germania, Thälmann a ştiut să îmbine lupta activă cu studierea profundă a teoriei lui Marx, Engels, Lenin şi Stalin. În lupta grea împotriva duşmanului de clasă, împotriva elementelor străine şi a duşmanilor ascunşi în rîndurile partidului, a crescut şi s-a dezvoltat Partidul Comunist din Germania, şi odată cu el, şi conducătorul său, Ernst Thälmann. Thälmann a înţeles cu toată căldura fiinţei sale de patriot şi muncitor cinstit că interesele naţionale ale poporului german nu vor putea fi apărate decît dacă acesta va urma o singură cale — aceea de a se elibera de stăpînii imperialişti agresivi din propria-i ţară şi de a păşi cu hotărîre pe calea progresului şi a prieteniei faţă de Uniunea Sovietică. Dragostea adîncă faţă de poporul său se îmbina, la Thälmann, cu adevăratul internaţionalism, cu dragostea adîncă faţă de Uniunea Sovietică.

La 30 ianuarie 1933, Hindenburg, care fusese ales preşedinte al Germaniei datorită voturilor social-democraţilor, a predat puterea banditului Hitler. În anul celei mai mari primejdii pentru muncitorii germani şi pentru întregul popor german, Thälmann s-a adresat conducerii partidului social-democrat şi conducerii sindicatelor, cerîndu-le ca printr-o acţiune comună să răstoarne guvernul lui Hitler. Proletariatul german şi forţele antihitleriste din Germania n-au fost atunci destul de puternice pentru a-i împiedica pe fascişti să pună mîna pe putere. Folosind greutăţile provocate de criză, trădarea liderilor social-democraţi şi falimentul partidelor burgheze, nazismul a izbutit să dezbine rîndurile clasei muncitoare, să înşele masele. Partidul Comunist din Germania a intrat în neagră ilegalitate. Numeroşi conducători ai partidului comunist au fost asasinaţi de călăii fascişti. Thälmann a fost aruncat în temniţele hitleriste. Unsprezece ani şi jumătate l-au ţinut temnicierii fascişti pe Ernst Thälmann închis într-o celulă, rupt de lumea din afară, l-au chinuit şi torturat. Dar nici gestapoul, nici poveştile despre pretinsa „forţă a statului hitlerist", nici ştirile despre succesele militare trecătoare ale armatei germane, n-au putut să zdruncine profunda convingere a lui Thälmann în victoria sigură a Uniunii Sovietice şi a forţelor progresiste.

Mişcarea de protest care s-a desfăşurat în lumea întreagă, inclusiv în Germania, împotriva deţinerii şi torturării conducătorului încercat al proletariatului german i-a împiedicat pe naziştii timp de ani de zile să-şi pună în aplicare proiectele cu privire la suprimarea lui Thälmann. Cînd fascismul hitlerist a fost rănit de moarte, datorită loviturilor zdrobitoare ale Armatei Sovietice, şi cînd clica fascistă a simţit că i se apropie sfîrşitul, ea a organizat asasinarea lui Ernst Thälmann în închisoarea din Bautzen.

Ernst Thälmann a fost, după August Bebel şi Karl Liebknecht, unul din cei mai populari conducători ai proletariatului german. Gh. Dimitrov, conducătorul proletariatului bulgar, care l-a cunoscut pe Thälmann şi a dat o înaltă apreciere luptei sale, l-a caracterizat astfel: „Punîndu-şi toate capacităţile sale în slujba mişcării muncitoreşti, Thälmann era modelul activistului dîrz şi incoruptibil, devotat pînă la capăt cauzei clasei muncitoare germane. Simţirea sa sănătoasă, proletară, energia pe care el a folosit-o din cea mai fragedă tinereţe pentru studiul marxismului, au făcut din el un luptător consecvent şi de neînfrînt pentru socialism".

Au trecut 10 ani de la asasinarea lui Ernst Thälmann. Cauza pentru care el a luptat şi a murit a triumfat în Republica Democrată Germană. Pe teritoriul german eliberat de către glorioasa Armată Sovietică a luat fiinţă un stat german democrat, iubitor de pace, bastion al luptei întregului popor german pentru o Germanie unită. Lupta curajoasă a lui Thälmann pentru fericirea poporului german este continuată astăzi de Partidul Socialist Unit din R. D. Germană, iar în Germania occidentală de proletariatul condus de Partidul Comunist din Germania. Puternica mişcare grevistă care s-a desfăşurat recent la Hamburg — oraşul în care a luptat Thälmann — şi care continuă în alte oraşe din Germania occidentală arată că proletariatul german nu poate fi îngenunchiat, oricît ar unelti stăpînii de astăzi ai Germaniei occidentale şi patronii lor de peste ocean. Amintirea lui Thälmann însufleţeşte lupta poporului german împotriva „comunităţii defensive europene" şi a remilitarizării Germaniei occidentale. Moştenirea glorioasă pe care a lăsat-o Thälmann se găseşte în mîini bune, în mîinile cadrelor de nădejde care stau astăzi în fruntea clasei muncitoare din Germania, în fruntea luptei patriotice a poporului german.

Muncitorii metalurgişti vest-germani continuă greva

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În Bavaria continuă de peste o săptămînă greva metalurgiştilor. Tratativele dintre sindicatul metalurgiştilor şi patroni au fost întrerupte. Propunerile de compromis ale acestora din urmă au fost respinse de grevişti.

La 16 august au încetat lucrul încă 2.500 de muncitori din Nürnberg şi München. La Nürnberg au declarat grevă muncitorii de la uzina „Triumph", iar la München — muncitorii de la uzina „Agfa".

Comitetul central de grevă a difuzat în rîndurile greviştilor manifeste în care se spune, printre altele, că patronii încearcă prin promisiuni, ameninţări şi prin folosirea forţei să spoarească numărul spărgătorilor de grevă. Ei concediază pe muncitorii care participă la grevă. Acest lucru — se spune în manifeste — „nu va frînge voinţa greviştilor. Nu vom încheia nici un fel de contracte atîta timp cît nu vor fi reprimiţi la lucru toţi greviştii concediaţi. Am încetat lucrul cu toţii în mod solidar şi îl vom relua cu toţii în mod solidar. Lupta va fi încununată de succes dacă vom menţine unitatea".

Creşterea mişcării greviste în rîndul muncitorimii americane

NEW YORK 17. (Agerpres). — Presa americană subliniază creşterea mişcării greviste în S.U.A. In prezent sînt în grevă aproape o treime din muncitorii din industria cauciucului a S.U.A., care cer mărirea salariilor. Au declarat grevă 48.000 de muncitori de la marile societăţi de cauciuc „Goodyear and Rubber Company" şi „Firestone and Rubber Company".

După cum anunţă agenţia Associated Press, la societatea „American Airline Company" au început concedieri în masă ale muncitorilor şi funcţionarilor în legătură cu greva declarată acum trei săptămîni de piloţii care cer stabilirea zilei de muncă de opt ore. La 17 august au fost concediate aproximativ 2.000 de persoane. Societatea ameninţă cu concedierea pe ceilalţi 12.000 de muncitori şi funcţionari dacă piloţii nu vor înceta greva.

De la 22 iunie sînt în grevă muncitorii din industria forestieră din statele de vest care cer de asemenea mărirea salariilor.

Un nou pas spre lichidarea libertăţilor poporului american

Camera reprezentanţilor din S.U.A. a aprobat proiectul de lege pentru interzicerea partidului comunist

WASHINGTON 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Camera reprezentanţilor a Congresului american a aprobat varianta prezentată de guvern a proiectului de lege cu privire la interzicerea Partidului Comunist din S.U.A.

In vreme ce în proiectul de lege adoptat în ajun de senat apartenenţa la partidul comunist este considerată crimă, proiectul de lege adoptat de Camera reprezentanţilor interzice partidul comunist ca organizaţie recunoscută de lege şi-l privează de toate drepturile juridice.

Impotriva proiectului de lege au votat Malter (statul New-York), membru al Camerei reprezentanţilor din partea partidului democrat, şi republicanul Burdick (statul North Dakota). Burdick a declarat că se pronunţă împotriva acestui proiect de lege, deoarece Congresul tinde să declare ilegale ideile oamenilor.

Proiectul de lege nu prevede pedepse împotriva membrilor partidului comunist, dar nu modifică legile represive ca cea privitoare la „securitatea internă", legea Smith şi alte legi care sînt folosite pe scară largă de autorităţi împotriva comuniştilor.

Proiectul de lege adoptat de Camera reprezentanţilor, ca şi proiectul de lege al senatului, sînt menite să ducă la lichidarea sindicatelor şi organizaţiilor progresiste.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

cu privire la valorificarea continuă de pămînturi virgine şi înţelenite în vederea sporirii producţiei de cereale

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., cu privire la valorificarea continuă de pămînturi virgine şi înţelenite în vederea sporirii producţiei de cereale.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. constată cu satisfacţie că chemarea partidului şi guvernului cu privire la sporirea producţiei de cereale în ţară prin valorificarea multor milioane de hectare de pămînturi virgine şi înţelenite, care în trecut erau nefolosite, a găsit un viu ecou şi se bucură de aprobarea întregului popor. Într-o scurtă perioadă de timp, organizaţiile de partid, sovietice şi agricole, colhoznicii şi colhoznicele, lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri, muncitorii din industrie şi din transporturi au desfăşurat o vastă muncă pentru valorificarea pămînturilor înţelenite şi virgine, pentru aprovizionarea S.M.T.-urilor, colhozurilor şi sovhozurilor din regiunile unde se valorifică noi pămînturi, cu mijloace tehnice, utilaj, piese de schimb, seminţe şi alte materiale necesare. Pe pămînturile virgine şi înţelenite au luat fiinţă 124 noi mari sovhozuri pentru cultivarea cerealelor, înzestrate cu maşini agricole moderne. Peste 150.000 de muncitori calificaţi din industrie, S.M.T.-uri şi sovhozuri, ingineri, tehnicieni, agronomi şi alţi specialişti în agricultură, au plecat de bună voie şi s-au încadrat activ în munca de valorificare a pămînturilor înţelenite şi virgine.

In primăvara anului 1954, pe pămînturile proaspăt valorificate s-a însămînţat grîu şi alte culturi pe o suprafaţă de 3,6 milioane hectare, faţă de 2,3 milioane cît s-a prevăzut în plan. Planul de însămînţare a culturilor cerealiere pe pămînturile virgine şi înţelenite a fost îndeplinit în colhozuri în proporţie de 156% şi în sovhozuri în proporţie de 176%.

In urma măsurilor adoptate, chiar în cursul acestui an, în regiunile Siberiei de Apus şi Kazahstanului va fi sporită considerabil recolta globală de cereale pe seama însămînţării de culturi cerealiere pe pămînturile virgine şi înţelenite. Pînă la 10 august a.c. au fost arate 13.400.000 hectare pămînturi virgine şi înţelenite, ceea ce reprezintă 103,2% faţă de cele prevăzute în plan. Pe întreg teritoriul U.R.S.S. au fost arate pînă la 10 august a.c. în colhozuri şi sovhozuri 14,1 milioane hectare de pămînturi virgine şi înţelenite de mare fertilitate. S.M.T.-urile, colhozurile şi sovhozurile continuă lucrările de desţelenire a pămînturilor virgine şi înţelenite pentru însămînţările din 1955.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. consideră succesele realizate în acest an în domeniul valorificării pămînturilor virgine şi înţelenite în regiunile Kazahstanului, Siberiei şi Uralului, drept începutul unei măreţe opere a întregului popor, a operei de sporire a producţiei de cereale în ţară prin valorificarea pămînturilor fertile nefolosite pînă acum. Sarcina de a ara în cursul anului 1954 o suprafaţă de 13.000.000 hectare de pămînturi virgine şi înţelenite este departe de a epuiza uriaşele posibilităţi ce există în ţara noastră de extindere continuă a semănăturilor de culturi cerealiere în colhozuri şi sovhozuri şi de sporire considerabilă a producţiei de cereale cu un consum minim de muncă şi de mijloace materiale.

Statul Sovietic dispune de toate posibilităţile necesare pentru valorificarea rapidă a unor întinse suprafeţe de pămînturi virgine şi înţelenite. In agricultura ţării lucrează acum o uriaşă armată de muncitori calificaţi şi de specialişti. Industria noastră este capabilă să satisfacă nevoile S.M.T.-urilor, sovhozurilor şi colhozurilor în ce priveşte tractoarele, combinele, autovehiculele, maşinile agricole, utilajul şi materialele.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au hotărît:

Valorificarea şi introducerea în circuitul economic a unor noi pămînturi în colhozuri şi sovhozuri constituie o mare contribuţie la opera materială de sporire a rezervelor de cereale în ţară. Aceasta corespunde în întregime intereselor colhozurilor şi colhoznicilor, deoarece permite dezvoltarea cu succes a tuturor ramurilor producţiei agricole, asigurarea de nutreţuri pentru şeptel, dezvoltarea considerabilă a economiei colhozurilor şi creşterea veniturilor în natură şi în bani ale colhoznicilor. Tocmai de aceea, în primăvara anului curent, colhozurile, S.M.T.-urile şi sovhozurile au depăşit planul de însămînţare a culturilor cerealiere pe pămînturile virgine şi înţelenite, îndeplinesc şi depăşesc cu succes sarcina stabilită în ceea ce priveşte aratul pămînturilor virgine şi înţelenite în vederea însămînţărilor în anul 1955.

Ţinînd seama de experienţa valorificării pămînturilor noi în 1954 şi de existenţa unor reale posibilităţi de sporire continuă a producţiei de cereale în ţară prin valorificarea unor noi pămînturi virgine şi înţelenite, C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. cheamă pe colhoznici, pe lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri, organele locale de partid, sovietice şi agricole să depăşească într-o măsură însemnată în 1954 sarcina stabilită în ceea ce priveşte aratul pămînturilor virgine şi înţelenite, pentru a asigura în 1955 însămînţarea culturilor cerealiere şi a altor culturi agricole pe aceste pămînturi în ogor negru şi ogor de toamnă pe o suprafaţă de cel puţin 15.000.000 hectare, în loc de 13.000.000 hectare cît prevedea planul.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. sînt încredinţate că colhozurile, S.M.T.-urile şi sovhozurile din regiunile răsăritene ale ţării, pe baza experienţei valorificării de pămînturi noi în primăvara anului 1954, şi folosind din plin tehnica, vor putea ara şi însămînţa în plus în primăvara anului 1955 cereale şi alte culturi pe întinderi mari de pămînturi virgine şi înţelenite, în afară de însămînţările făcute în ogor negru şi ogor de toamnă, arate în 1954.

Se va considera ca o sarcină dintre cele mai importante a Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., a Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S., a Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., a organelor de partid, sovietice şi agricole din Kazahstan, Siberia şi Ural, din regiunea Volgăi, Kaukazului de nord şi din alte regiuni ale ţării, de a extinde şi pe viitor suprafeţele însămînţate cu cereale şi alte culturi şi de a spori producţia de cereale prin punerea în valoare a pămînturilor virgine şi înţelenite, astfel încît încă în 1953 semănăturile de cereale şi de alte culturi agricole pe pămînturile valorificate să cuprindă o suprafaţă de 28—30.000.000 hectare.

Se va propune Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S., Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., Consiliului de Miniştri al R.S.S. Kazahe, organelor locale de partid, sovietice şi agricole din regiunile de valorificare a pămînturilor noi să acorde o atenţie sporită creării condiţiilor necesare de locuit precum şi a condiţiilor materiale de trai pentru muncitorii şi specialiştii veniţi spre a participa la acţiunea de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite şi să înlăture lipsurile serioase existente în această privinţă, în care scop să organizeze pe scară largă în S.M.T.-uri, colhozuri şi sovhozuri construirea de case de locuit şi de clădiri cultural-sociale, încurajînd totodată pe toate căile construirea de case de locuit individuale de către lucrătorii S.M.T.-urilor şi sovhozurilor.

Ministerul Comerţului al U.R.S.S., Uniunea centrală a cooperativelor de consum şi organele lor locale vor lua măsuri în vederea îmbunătăţirii muncii organizaţiilor comerciale în regiunile de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite, vor asigura aprovizionarea neîntreruptă cu mărfuri alimentare şi industriale a lucrătorilor S.M.T.-urilor şi sovhozurilor acestor regiuni şi vor organiza pentru ei un număr suficient de cantine, ceainării, chioşcuri, magazine, ateliere de confecţiuni şi de reparaţii.

Ministerul Ocrotirii Sănătăţii al U.R.S.S., Ministerul Culturii al U.R.S.S., Ministerul Telecomunicaţiilor al U.R.S.S. vor crea în regiunile de valorificare a pămînturilor noi un număr suficient de spitale, dispensare, puncte medicale, biblioteci, instalaţii de radioficare şi de cinematograf şi oficii poştale.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. acordă o deosebită importanţă întăririi cu cadre de mecanizatori, ingineri, tehnicieni, agronomi, precum şi cu cadre conducătoare a S.M.T.-urilor şi sovhozurilor care valorifică pămînturi virgine şi înţelenite şi îşi exprimă ferma convingere că, atunci cînd va fi nevoie, zeci de mii de muncitori calificaţi, de agronomi, ingineri şi tehnicieni şi în special tineretul nostru sovietic vor răspunde cu înflăcărare, întocmai ca şi în primăvara anului acesta, la chemarea de a pleca cu voluntari pentru a lua parte la acţiunea de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S cheamă organizaţiile de partid, sindicale şi comsomoliste, pe toţi colhoznicii, lucrătorii S.M.T.-urilor, sovhozurilor, pe muncitorii din întreprinderi industriale şi din transporturi să desfăşoare larg întrecerea socialistă pentru o cît mai grabnică îndeplinire a sarcinii ce se pune în faţa întregului popor în legătură cu valorificarea suplimentară de pămînturi virgine şi înţelenite, pentru înzestrarea fără întrerupere a agriculturii cu tractoare, maşini agricole, piese de schimb, carburanţi, utilaj şi cu alte produse ale industriei şi pentru aducerea la timp a acestor maşini şi materiale în regiunile în care se desfăşoară acţiunea de valorificare a pămînturilor noi.

Militarismul german nu trebuie să reînvie sub nicio formă!

Corespondenţă din Paris
de la redacţia ziarului
„L'Humanité"

Bătălia naţională a poporului francez împotriva reînvierii militarismului german în cadrul „comunităţii defensive europene" sau în orice alt cadru, a intrat într-o nouă fază odată cu prezentarea aşteptatelor propuneri ale primului ministru francez cu privire la aşa-zisa modificare a tratatului „comunităţii defensive europene".

În zilele de 12, 13 şi 14 august Consiliul de Miniştri a dezbătut proiectele prezentate. La sfîrşitul acestor dezbateri care, după cum arată agenţia France Presse, au luat cîte odată un caracter patetic, miniştrii au aprobat propunerile lui Mendès-France, iar textul lor a fost transmis guvernelor Statelor Unite şi Angliei precum şi guvernelor Italiei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului şi Germaniei occidentale, care au semnat tratatul „comunităţii defensive europene" şi ai căror miniştri de externe se întrunesc la 19 august la Bruxelles, unde se vor pronunţa asupra modificărilor propuse. Nu după multă vreme s-a aflat că aprobarea dată de Consiliul de Miniştri propunerilor lui Mendès-France nu a fost unanimă şi că aceasta a dus la demisia din guvern a trei miniştri gaullişti în frunte cu generalul Koenig.

Textul modificărilor lui Mendès-France nu a fost dat încă publicităţii, dar cuprinsul lor este cunoscut, în linii generale. Agenţia „Reuter" relatează că principalele puncte ale modificărilor propuse ar fi următoarele: hotărîrile participanţilor la tratatul „comunităţii defensive europene" trebuie să fie unanime pentru o perioadă de încercare, probabil de opt ani; durata „comunităţii" trebuie redusă de la 50 la 25 ani; tratatului trebuie să i se pună capăt în caz de dizolvare a pactului Atlanticului, de reunificare a Germaniei sau de retragere a trupelor americane sau britanice de pe continentul european. Alte surse declară că Mendès-France ar fi propus totodată ca deplasările unităţilor viitoarei „armate europene" să nu poată fi făcute pe întreg teritoriul „comunităţii defensive europene", ci numai în anumite zone zise de acoperire. Scopul acestei din urmă propuneri ar fi acela de a împiedica aducerea şi cantonarea trupelor germane în Franţa.

După cum se vede, modificările aduse tratatului „comunităţii defensive europene" de Mendès-France nu ating esenţa tratatului. Ele lasă intact principiul reînarmării Germaniei occidentale şi al includerii ei într-o grupare închisă de state plasată în subordinea coaliţiei agresive a Atlanticului şi deci în subordinea Statelor Unite. Ele lasă de asemenea intact principiul ştirbirii suveranităţii ţărilor participante la tratat prin înfiinţarea unui comandament supra-naţional. În noua ca şi în vechea lui formă, tratatul „C. D. E." înlătură deci Franţa din rîndul marilor puteri şi o lasă la cheremul militarismului german reînviat.

Tocmai de aceea propunerile lui Mendès-France au fost primite în mod vădit defavorabil de ansamblul opiniei publice patriotice şi iubitoare de pace din Franţa. Ziarul „L'Humanité" a calificat amendamentele propuse de Mendès-France drept viclenie. „Aceste modificări —arată ziarul — nu au în realitate nici o valoare juridică şi lasă tratatele neatinse".

În cursul ultimelor zile, numeroşi deputaţi şi senatori socialişti, radicali, gaullişti au criticat, într-o formă sau alta, propunerile lui Mendès-France.

Examinînd şansele de ratificare în parlamentul francez a tratatului „comunităţii defensive europene" cu modificările propuse de Mendès-France, agenţia „France Presse" arată că dacă propunerile lui Mendès-France vor rămîne nemodificate la Bruxelles, guvernul ar putea obţine eventual sprijinul grupărilor M.R.P. (partidul lui Bidault), independenţi, agrarieni, precum şi o parte din socialişti şi radicali-socialişti. Dacă propunerile lui Mendès-France vor suferi însă modificări la Bruxelles, guvernul nu se va putea bizui pe sprijinul tuturor grupărilor citate mai sus şi nu va putea întruni nici cea mai redusă majoritate în Adunarea Naţională, ca să nu mai vorbim de Consiliul Republicii, cea de a doua cameră a parlamentului, unde se manifestă, după cum arată France Presse, şi mai multă răceală faţă de „C.D.E." decît în Adunarea Naţională.

După cît reiese din felul în care au fost întîmpinate propunerile lui Mendès-France la Washington, se pare că la Bruxelles tocmai acesta va fi cazul.

Deşi lasă neatinse principiile esenţiale ale tratatului „C.D.E.", propunerile de modificare ale lui Mendès-France au stîrnit totuşi nemulţumirea cercurilor agresive din S.U.A. La Washington s-a hotărît probabil ca focul împotriva propunerilor lui Mendès-France să nu fie deschis de Statele Unite ci de o ţară europeană. De aceea guvernul olandez a fost primul care şi-a exprimat „dezamăgirea" faţă de modificările propuse de guvernul francez. Aceste modificări, se spune în declaraţia guvernului olandez, ar necesita o nouă procedură de ratificare din partea tuturor ţărilor interesate, aşa că ele nu pot forma o bază pentru conferinţa de la Bruxelles. Poziţia oficială a Bonnului faţă de modificările propuse de Mendès-France nu este încă cunoscută. „În mod neoficial însă — transmite agenţia Reuter — este limpede că există o mare împotrivire faţă de propunerile de a se aduce modificări tratatului, întrucît germanii consideră că orice schimbări ar viola egalitatea partenerilor C.D.E.".

Washingtonul n-a întîrziat de altfel să-şi exprime propria lui poziţie. Un purtător de cuvînt al Departamentului de stat a declarat că S.U.A. consideră că nici o schimbare însemnată n-ar trebui să fie adusă tratatului C.D.E. Purtătorul de cuvînt a dezminţit ştirile din presa americană că S.U.A. vor sprijini noile propuneri franceze. El a adăugat că guvernul francez cunoaşte vederile americane în ceea ce priveşte importanţa menţinerii caracterului „supra-naţional" şi „nediscriminatoriu" (adică nelimitativ pentru revanşarzii de la Bonn) al tratatului. Pentru atitudinea cercurilor conducătoare americane este semnificativ de altfel că ele au hotărît, după cum anunţă agenţia France Presse, să-l trimită în grabă la Paris pe senatorul Alexander Wiley, preşedintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, cu misiunea evidentă de a exercita noi presiuni asupra guvernului francez.

La Paris se consideră că propunerile lui Mendès-France n-au făcut decît să sporească confuzia care domneşte în rîndurile grupărilor parlamentare ale partidelor burgheze din Franţa în legătură cu soarta tratatului „C.D.E.", slăbind în acelaşi timp poziţia guvernului. S-a dovedit că, aşa după cum a scris profesorul şi publicistul Bernard Lavergne în revista „Année politique et economique", „o înţelegere între cei ce vor să menţină Franţa şi cei ce doresc dispariţia Franţei ca naţiune independentă nu este cu putinţă". „Nu e vorba numai de a modifica cutare sau cutare parte a tratatului, scrie Lavergne. Dacă Mendès-France vrea să se bucure de sprijinul larg al naţiunii, după cum a declarat, el trebuie să ia iniţiativa unor noi tratative internaţionale. Ducerea unor noi tratative şi rezolvarea problemei statutului provizoriu al Europei, precum şi renunţarea la reînarmarea Germaniei în momentul de faţă — iată cele două baze pe care trebuie să se întemeieze orice politică franceză care nu ar duce la sinucidere".

În aceste zile lupta patriotică împotriva „comunităţii defensive europene" sau a oricăror altor forme de reînviere a Wehrmachtului creşte cu vigoare în întreaga Franţă.

Din toate părţile ţării zeci şi sute de delegaţii se îndreaptă spre Paris spre a cere deputaţilor să nu trădeze interesele naţionale ale Franţei şi să nu-şi dea consimţămîntul la reînvierea sub nici o formă a militarismului german.

Pentru francezi problema nu este de a alege între o formă sau alta a „comunităţii defensive europene" ci între această odioasă „comunitate" — şi calea care duce spre menţinerea şi consolidarea păcii. Această cale este indicată de propunerile istorice ale Uniunii Sovietice cu privire la asigurarea securităţii colective europene prin colaborarea tuturor statelor Europei şi prin împiedicarea renaşterii militarismului german.

Inmînarea de ordine ale R.P.R. unui grup de ingineri şi tehnicieni sovietici

MOSCOVA 17 (Agerpres). — La 16 august, ambasadorul Republicii Populare Romîne la Moscova, Ion Rab, a înmînat ordine ale R.P.R. unui grup de ingineri şi tehnicieni sovietici, care au luat parte la construirea podului de peste Dunăre dintre oraşele Giurgiu şi Ruse: „Steaua Republicii Populare Romîne cl. I", „Steaua Republicii Populare Romîne cl. II", „Ordinul Muncii cl. I", „Ordinul Muncii cl. II".

Felicitînd în numele guvernului R.P.R. pe cei decoraţi, tov. Ion Rab a arătat în cuvîntarea sa că construirea prin forţe comune a podului de peste Dunăre este o nouă dovadă a prieteniei de nezdruncinat dintre Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară. A răspuns tov. Grebov Petrovici Alexei, care a mulţumit în numele decoraţilor pentru înalta apreciere a muncii lor. După solemnitate, ambasadorul R.P.R. a oferit o masă în cinstea decoraţilor.

Deschiderea Expoziţiei arhitecturii romîne la Sofia

SOFIA 17 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Cu prilejul zilei de 23 August, sărbătoarea naţională a Republicii Populare Romîne, la 16 august la Casa Tehnicii din Sofia s-a deschis Expoziţia arhitecturii romîne organizată de Comitetul pentru prietenie şi relaţii culturale cu străinătatea.

Expoziţia cuprinde numeroase grafice şi fotografii înfăţişînd dezvoltarea arhitecturii romîne înainte şi după 23 August 1944.

Vizita delegaţiei laburiste engleze în R. P. Chineză

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă: La 16 august, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, a oferit un banchet în cinstea delegaţiei partidului laburist englez, în frunte cu d. Clement Attlee.

La banchet a participat de asemenea H. Trevelyan, însărcinat cu afaceri ad-interim al Angliei în R.P. Chineză.

La banchet au participat de asemenea reprezentanţi diplomatici ai ambasadelor şi legaţiilor acreditate la Pekin, printre care V. V. Vaskov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în R.P. Chineză, şi Chan Luong, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.D. Vietnam.

Banchetul s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

La 17 august Ie Ci-ciuan, ministrul Comerţului Exterior al R.P. Chineze, şi Lei Jen-min, loctiitor al ministrului Comerţului Exterior, au primit pe Wilfred Burke, Morgan Phillips şi Harry Earnshaw, membri ai delegaţiei laburiste cu care au discutat probleme privind relaţiile chino-britanice.

Tot în cursul zilei de 17 august, Clement Attlee, Sam Watson şi Henry Franklin, membri ai delegaţiei laburiste, s-au întîlnit cu conducători ai bisericilor creştine din R.P. Chineză.

In cursul aceleeaşi zile, Edith Summerskill, membră a delegaţiei laburiste, a fost primită de Li De-ţiuan, ministrul Sănătăţii Publice al R.P. Chineze.

Desfăşurarea evenimentelor din posesiunile portugheze din India

DELHI 17 (Agerpres). — TASS

La 15 august, patrioţii din Goa, grupaţi în detaşamente de voluntari, au intrat într-o serie de locuri din Goa (posesiune portugheză situată pe coasta de vest a Indiei), reuşind în decurs de două zile să elibereze cîteva centre populate, printre care mica fortăreaţă Tarechol. Pretutindeni, populaţia a salutat călduros pe voluntari şi le-a dat ajutor.

Potrivit ştirilor sosite din Goa, deşi marşul a avut un caracter paşnic, numeroşi voluntari au fost arestaţi şi aruncaţi în închisori.

La 16 august, autorităţile portugheze au trecut la acţiuni armate împotriva voluntarilor care ocupaseră fortăreaţa Tarechol. Impotriva fortăreţei a fost trimis un crucişător care a deschis un foc de artilerie, după care, sub acoperirea focului de mitraliere, au fost debarcate trupe. Soldaţii au arestat pe voluntari şi au smuls de pe fortăreaţă steagul indian înlocuindu-l cu cel portughez.

CRONICA

La propunerea preşedintelui Consiliului de Miniştri, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a numit pe tovarăşii Iosif Chişinevschi, Chivu Stoica şi Alexandru Moghioroş în funcţia de primi vice-preşedinţi ai Consiliului de Miniştri.

De asemenea, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a numit pe tovarăşii Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu şi Petre Borilă în funcţia de vice-preşedinţi ai Consiliului de Miniştri. (Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Dama de pică; Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia); Indrăgostiţii; Tineretului: Simeon Albac (la grădina de vară „Filimon Sîrbu"); Teatrul Ţăndărică: Umor pe sfoară (la grădina de vară din str. Doamnei).

CINEMATOGRAFE: Patria: Furtuna pe Nipru; Republica, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare; Tineretului: Poemul dragostei; Bucureşti, Grădina Progres, Alex. Sahia: Poarta nr. 6; Maxim Gorki: Poveste de vinătoare, Matakovski, Cocoşelul şi găinuşa; Timpuri Noi: Rostov pe Don, Luptaţi împotriva turbării, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Marele călător Kimsoho; Elena Pavel: Reîntoarcere victorioasă; Lumina: Slugă la doi stăpîni, Victoria: Rapsodia caucaziană; Gh. Doja: Aventură la Marienstadt; Alex. Popov: Tînăra Gardă (seria a II a); 8 Martie; Primăvara; Vasile Roaită Moşilor: Vinovaţi fără vină; Unirea: Cu inima tînără; Cultural: Nunta cu zestre; C. David: Aşteaptă mă; Flacăra: Inima noastră; T. Vladimirescu: Povestea micului cocoşat; Munca: Maximka, Arta: Marele concert; Popular: Sub jug; M. Eminescu: De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; Miorita: Echipa de pe strada noastră; 23 August: Dragoste şi ură; Donca Simo: Nu-i pace sub măslini; Ilie Pintilie: Iulia; 8 Mai: Ernst Thälmann: Volga: Concert internaţional, Întrecerile sportive prietenesti; 1 Mai: Soldatul victoriei (seria I a); Libertăţii: Arena celor curajoşi; N. Bălcescu: Cringul de cătini; Rahova: Petru cel Mare (seria I a); Olga Banciu: Flăcări deasupra Asiei; Boleslaw Bierut: Cafeneaua de pe bulevard.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii"; Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.40. — Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"